

The Communicative Power of Silent Narratives: An Analysis of Shaun Tan's *The Arrival* in the Context of Visual Communication

Sessiz Anlatıların İletişimsel Gücü: Shaun Tan "The Arrival" Kitabının Görsel İletişim Bağlamında İncelenmesi

Esra Bostan Egharloo*

Abstract: Wordless narratives have become a significant field of inquiry within contemporary communication studies, functioning as a distinctive mode of storytelling that generates meaning through visual signs without reliance on linguistic text. This study aims to address a gap in the literature by examining how silent narratives operate on cognitive, emotional, and social levels, particularly in today's digital and visually oriented culture. Shaun Tan's *The Arrival* (2006) serves as an ideal case for such an investigation, as it represents complex sociocultural processes, such as migration, loss of identity, alienation, and cultural adaptation, solely through images. The research seeks to explain how meaning is produced in wordless storytelling and to elucidate the communicative functions of visual discourse, semiotic structures, symbolic representations, object usage, and the rhetoric of silence in Tan's work. Methodologically, the study employs a qualitative document analysis supported by an interdisciplinary framework that includes visual analysis, semiotics, multimodal communication theory, trauma studies, and migration theory. The work is systematically examined in terms of mise-en-scène, composition, sequentiality, metaphorical structure, and cultural codes. The findings reveal that *The Arrival* foregrounds the communicative potential of silence and demonstrates the effectiveness of visual signs in conveying emotion, cultural representation, identity formation, and the expression of traumatic experience. Tan's visual strategies reconstruct the migrant experience, cultural shock, and the search for belonging through a multilayered symbolic structure. The study concludes that wordless narratives constitute not merely an aesthetic genre but also a robust object of inquiry for communication studies, design education, and cultural studies. Silent narratives enhance multimodal literacy and expand the theoretical potential of visual communication. In this respect, *The Arrival* offers a valuable point of reference for future research in visual culture and communication.

Keywords: Visual Storytelling, Semiotic Analysis, Multimodal Communication, Wordless Stories.

* Asst. Prof. Dr., İstanbul Arel University, Faculty of Fine Arts, Department of Graphic Design
Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Arel Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik Tasarım Bölümü
ORCID <https://orcid.org/0000-0001-8685-7651>
esrabostan@arel.edu.tr

Cite as/ Atıf: Bostan Egharloo, E. (2026). The communicative power of silent narratives: An analysis of Shaun Tan's *The Arrival* in the context of visual communication / Sessiz anlatıların iletişimsel gücü: shaun tan "the arrival" kitabının görsel iletişim bağlamında incelenmesi. *Turkish Studies-Comparative Religious Studies*, 21(Ö1), 383-428. [Special Issues Dedicated to Prof. Dr. Mahmut Özer]. Ankara Bilim University Publications
<https://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.88951>

Received/Geliş: 17 December/Aralık2025

Accepted/Kabul: 15 September/Eylül 2026

Published/Yayın: 20 September/Eylül 2026

Checked by plagiarism software

Öz: Sözcüksüz hikâyeler, dilsel metne ihtiyaç duymaksızın görsel göstergeler aracılığıyla anlam üreten özgün bir anlatı biçimi olarak çağdaş iletişim çalışmalarında önemli bir araştırma alanı hâline gelmiştir. Bu çalışma, özellikle dijital ve görsel kültürün egemen olduğu günümüzde, sessiz anlatıların bilişsel, duygusal ve toplumsal düzlemlerde nasıl işlediğine dair literatürdeki boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı eseri, göç, kimlik kaybı, yabancılaşma ve kültürel uyum gibi karmaşık sosyokültürel süreçleri yalnızca imgeler üzerinden temsil etmesi nedeniyle bu inceleme için ideal bir örnek oluşturur. Araştırma, sözcüksüz anlatılarda anlamın nasıl üretildiğini açıklamayı; Tan'ın eserindeki görsel söylem, göstergebilimsel yapı, sembolik temsiller, nesne kullanımı ve sessizlik retorisi gibi unsurların iletişimsel işlevlerini ortaya koymayı amaçlar. Çalışma, nitel bir doküman incelemesine dayanmakta; görsel analiz, göstergebilim, multimodal iletişim kuramı, travma çalışmaları ve göç teorisi gibi disiplinlerarası yöntemleri bir arada kullanmaktadır. Eser, sahne düzeni, kompozisyon, ardışıklık, metaforik yapı ve kültürel kodlar açısından sistematik olarak çözümlenmiştir. Bulgular, *The Arrival*'ın sessizliğin iletişimsel potansiyelini görünür kıldığını; görsel göstergelerin duygusal aktarım, kültürel temsil, kimlik inşası ve travmatik deneyimlerin ifadesinde güçlü bir araç olduğunu göstermektedir. Tan'ın görsel stratejileri, göçmenlik deneyimini, kültürel şoku ve aidiyet arayışını çok katmanlı bir sembolik yapı içinde yeniden üretmektedir. Çalışma, sözcüksüz hikâyelerin yalnızca estetik bir tür olma dışında, iletişim bilimi, tasarım eğitimi ve kültürel çalışmalar için güçlü bir araştırma nesnesi olduğunu ortaya koymaktadır. Sessiz anlatılar, multimodal okuryazarlığı geliştirmekte; görsel iletişimin kuramsal potansiyelini genişletmektedir. Bu yönüyle *The Arrival*, gelecekteki görsel kültür ve iletişim araştırmaları için önemli bir referans noktası sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Görsel Hikâye Anlatımı, Göstergebilimsel Analiz, Multimodal İletişim, Sözcüksüz Hikâyeler.

Structured Abstract:

The increasing dominance of visual culture in contemporary communication processes has demonstrated that meaning is produced not only through written and spoken language but also through visual signs. This transformation has stimulated growing scholarly interest in narrative forms that operate independently of linguistic texts, particularly wordless narratives. Wordless narratives are regarded as distinctive modes of communication that enable readers to participate actively in the construction of meaning while conveying complex social and cultural experiences through visual signs. Nevertheless, although a considerable body of research has focused on visual literacy, children's literature, migration studies, and cultural representation, the communicative functioning, meaning-making mechanisms, and multimodal structures of wordless narratives have received comparatively limited scholarly attention. The aim of this study is to examine Shaun Tan's *The Arrival* (2006) within the theoretical frameworks of visual communication, semiotics, and multimodal communication in order to explain how meaning is generated through visual signs in a wordless narrative. In addition, the study seeks to reveal the communicative functions of silence, spatial composition, object semiotics, and narrative rhythm. It also aims to evaluate the capacity of wordless narratives to represent complex social experiences such as migration, identity, belonging, trauma, and cultural adaptation, thereby contributing to an important theoretical gap in the existing literature.

The research was designed as a qualitative single-case study. The primary data source consists of Shaun Tan's *The Arrival* (2006), a wordless graphic narrative composed entirely of visual storytelling. The work comprises 119 pages and contains numerous sequential visual scenes. The narrative was examined holistically, while scenes possessing a high degree of representational value in relation to the research questions were selected for detailed analysis. The analytical procedure consisted of three stages: open coding, axial coding, and selective coding. During the open coding phase, visual elements such as gestures, facial expressions, body language, composition, light-shadow relationships, panel arrangements, and spatial organization were described in detail. In the axial coding stage, relationships among these elements were identified and grouped into broader thematic categories. Finally, the findings were interpreted through Roland Barthes' semiotic model, Umberto Eco's concept of the open work, Kress and van Leeuwen's visual grammar theory, and multimodal communication theory. This methodological framework enabled a systematic examination of visual meaning-making processes and provided a comprehensive basis for theoretical interpretation.

The findings indicate that meaning production in *The Arrival* is organized around four principal dimensions: silence, spatial composition, object semiotics, and visual rhythm. First, silence functions not merely as the absence of text but as a fundamental communicative strategy that structures the narrative. The analysis demonstrates that silence performs three interconnected functions: it encourages active reader participation, intensifies emotional engagement, and expands interpretive openness. In scenes where textual guidance is entirely absent, readers are required to cognitively complete the gaps between images, thereby becoming active participants in the construction of meaning. Second, spatial composition emerges as a significant narrative device through which the emotional and cultural dimensions of migration are represented. Monumental architectural structures, unfamiliar urban environments, confined interior spaces, and contrasts of scale visually communicate experiences of alienation, disorientation, vulnerability, and cultural uncertainty. These spatial arrangements function not as passive backgrounds but as active components of the narrative's communicative system. Third, recurring objects perform powerful semiotic functions throughout the work. Suitcases, photographs, unreadable alphabets, fantastical creatures, and bureaucratic documents serve as symbolic carriers of identity, memory, belonging, trust, migration, and institutional control. Photographs symbolize memory and attachment to the past, unreadable alphabets signify linguistic and cultural alienation, while bureaucratic documents reveal power relations and mechanisms of governance. The fantastical creatures accompanying the protagonist function as symbols of trust, adaptation, and emotional connection within an unfamiliar environment. Fourth, panel sequencing and visual rhythm regulate both temporal perception and emotional intensity. Rapid sequences of small panels generate feelings of uncertainty, movement, and transition, whereas large panoramic compositions create moments of reflection, emotional concentration, and narrative pause. These findings demonstrate that the narrative is capable of communicating complex themes such as migration, trauma, identity formation, and cultural adaptation without relying on linguistic support.

The study concludes that *The Arrival* functions not only as a literary or artistic work but also as a sophisticated visual communication system. The findings demonstrate that visual discourse can independently

generate meaning and represent complex social experiences through the interaction of silence, spatial organization, symbolic objects, and narrative rhythm. The research further reveals that objects and spaces operate as active semiotic structures through which migration, identity, memory, and power relations are articulated. By integrating semiotics, visual grammar, and multimodal communication theory, the study proposes a comprehensive theoretical and methodological framework for the analysis of wordless narratives. The findings contribute to the fields of visual communication, visual culture, multimodal literacy, and narrative studies by demonstrating the communicative potential of visual storytelling beyond linguistic expression. Furthermore, the results suggest that wordless narratives possess significant value for intercultural communication because they transcend linguistic boundaries while encouraging readers to participate actively in the construction of meaning. These narrative forms create shared interpretive spaces for audiences from diverse cultural backgrounds and foster engagement through visual rather than verbal communication. Consequently, the study not only provides an in-depth analysis of *The Arrival* but also offers an applicable analytical model for examining other graphic novels, visual narratives, and digital storytelling practices. The proposed framework may be employed in future comparative studies investigating the representation of migration, identity, trauma, and belonging across different visual narrative forms. In this respect, the research establishes a theoretical and methodological foundation for future investigations into the communicative structures and cultural functions of wordless narratives.

Keywords: Visual Storytelling, Semiotic Analysis, Multimodal Communication, Wordless Stories.

المخلص المنظم:

أظهرت الهيمنة المتزايدة للثقافة البصرية في عمليات التواصل المعاصرة أن المعنى لا يُنتج من خلال اللغة المكتوبة والمنطوقة فحسب، بل يتشكل أيضًا عبر العلامات البصرية. وقد أسهم هذا التحول في تنامي الاهتمام الأكاديمي بالأشكال السردية التي تعمل بمعزل عن النصوص اللغوية، ولا سيما السرديات الخالية من الكلمات. وتُعَدُّ هذه السرديات أنماطًا تواصلية متميزة تتيح للقراء المشاركة الفاعلة في بناء المعنى، مع نقل خبرات اجتماعية وثقافية معقدة بواسطة العلامات البصرية. ومع ذلك، وعلى الرغم من وجود رصيد بحثي معتبر يتناول الثقافة البصرية القرائية، وأدب الأطفال، ودراسات الهجرة، والتمثيل الثقافي، فإن كيفية اشتغال السرديات الخالية من الكلمات تواصلًا، وآليات إنتاج (Shawn Tan) المعنى فيها، وثناها متعددة الوسائط، لم تحظ إلا باهتمام أكاديمي محدود نسبيًا. وتهدف هذه الدراسة إلى تحليل عمل شون تان ضمن الأطر النظرية للتواصل البصري، والسميائيات، والتواصل متعدد الوسائط، بغية تفسير كيفية (The Arrival، 2006) «الوصول» توليد المعنى عبر العلامات البصرية في سرد خالٍ من الكلمات. وتسعى الدراسة، كذلك، إلى الكشف عن الوظائف التواصلية للصمت، والتكوين المكاني، وسميائيات الأشياء، والإيقاع السردية. كما ترمي إلى تقويم قدرة السرديات الخالية من الكلمات على تمثيل خبرات اجتماعية معقدة مثل الهجرة، والهوية، والانتماء، والصدمة، والتكيف الثقافي، بما يسهم في سدِّ فجوة نظرية مهمة في الأدبيات القائمة

«اعتمد البحث تصميم دراسة حالة مفردة ضمن المنهج النوعي. ويتمثل المصدر الأساسي للبيانات في عمل شون تان «الوصول» وهو سرد مصوّر خالٍ من الكلمات، يقوم بالكامل على الحكى البصري. ويتألف العمل من 119 صفحة، ويضمّ عددًا كبيرًا من المشاهد، (2006) البصرية المتتابعة. وقد جرى فحص السرد بوصفه كلاً متكاملًا، مع اختيار مشاهد ذات قيمة تمثيلية مرتفعة بالنسبة إلى أسئلة البحث لإخضاعها لتحليل تفصيلي. وتألّف الإجراء التحليلي من ثلاث مراحل: الترميز المفتوح، والترميز المحوري، والترميز الانتقائي. ففي مرحلة الترميز المفتوح، وُصِفَت العناصر البصرية وصفًا تفصيليًا، بما في ذلك الإيماءات، وتعبيرات الوجه، ولغة الجسد، والتكوين، والعلاقات بين الضوء والظل، وترتيب الإطارات المصورة، والتنظيم المكاني. وفي مرحلة الترميز المحوري، حُدِّدَت العلاقات بين هذه العناصر، ونُظِّمَت ضمن فئات موضوعاتية أوسع. وأخيرًا، فُسِّرَت النتائج بالاستناد إلى النموذج السيميائي لرولان بارت، ومفهوم العمل المفتوح لدى أمبرتو إيكو، ونظرية القواعد البصرية لدى كريس وفان ليوين، ونظرية التواصل متعدد الوسائط. وقد أتاح هذا الإطار المنهجي فحصًا منظمًا لعمليات بناء المعنى البصري، ووفر أساسًا شاملاً للتفسير النظري

تشير النتائج إلى أن إنتاج المعنى في «الوصول» ينتظم حول أربعة أبعاد رئيسية، هي: الصمت، والتكوين المكاني، وسميائيات الأشياء، والإيقاع البصري. أولاً، لا يؤدّي الصمت وظيفة تتمثل في مجرد غياب النص، بل يعمل بوصفه استراتيجية تواصلية أساسية تُشكِّلُ بنية السرد. ويبين التحليل أن الصمت يضطلع بثلاث وظائف مترابطة: تحفيز المشاركة الفاعلة للقارئ، وتعميق الانخراط الوجداني، وتوسيع الانفتاح التأويلي. ففي المشاهد التي يغيب فيها التوجيه النصّي تمامًا، يُطالب القراء باستكمال الفجوات بين الصور معرّفًا، ليصبحوا بذلك مشاركين فاعلين في بناء المعنى. ثانيًا، يبرز التكوين المكاني بوصفه أداة سردية مهمة لتمثيل الأبعاد الوجدانية والثقافية للهجرة. فالبنى المعمارية الضخمة، والبيئات الحضرية غير المألوفة، والفضاءات الداخلية الضيقة، والتباينات في المقاييس والأحجام، تنقل بصريًا خبرات الاغتراب، وفقدان التوجّه والهشاشة، وعدم اليقين الثقافي. ولا تؤدّي هذه التشكيلات المكانية دور خلفيات سلبية، بل تعمل بوصفها مكونات فاعلة في النظام التواصل السرد. ثالثًا، تضطلع الأشياء المتكررة بوظائف سيميائية مؤثرة على امتداد العمل. إذ تعمل حقائب السفر، والصور الفوتوغرافية، والأبجديات المتعدّ قراءتها، والكائنات العجائبية، والوثائق البيروقراطية، بوصفها حوامل رمزية للهوية، والذاكرة، والانتماء، والثقة، والهجرة، والضبط المؤسسي. وترمز الصور الفوتوغرافية إلى الذاكرة والتعلّق بالماضي، وتدلّ الأبجديات المتعدّ قراءتها على الاغتراب اللغوي والثقافي، في حين تكشف الوثائق البيروقراطية عن علاقات السلطة وآليات الحوكمة. أما الكائنات العجائبية التي ترافق الشخصية الرئيسة، فتعمل بوصفها رموزًا للثقافة، والتكيف، والترابط الوجداني داخل بيئة غير مألوفة. رابعًا، ينظّم تعاقب الإطارات المصورة والإيقاع البصري كلاً من الإدراك الزمني والشدة الوجدانية. فالتتابعات السريعة للإطارات الصغيرة تولّد مشاعر عدم اليقين والحركة والانتقال، بينما تتيح التكوينات البانورامية

الكبيرة لحظات من التأمل، والتركيز الوجداني، والتوقف السردى. وتُظهر هذه النتائج قدرة السرد على إيصال موضوعات معقدة، مثل الهجرة والصدمة، وتشكل الهوية، والتكيف الثقافي، من دون الاستناد إلى دعم لغوي.

تخلص الدراسة إلى أن «الوصول» لا يعمل بوصفه عملاً أدبيًا أو فنيًا فحسب، بل يمثل أيضًا نظامًا متطورًا للتواصل البصري. وتبين النتائج أن الخطاب البصري قادر على توليد المعنى بصورة مستقلة، وتمثيل الخبرات الاجتماعية المعقدة، من خلال التفاعل بين الصمت، والتنظيم المكاني، والأشياء الرمزية، والإيقاع السردى. كما يكشف البحث أن الأشياء والفضاءات تعمل بوصفها بُنى سيميائية فاعلة، تُصاغ من خلالها دلالات الهجرة، والهوية، والذاكرة، وعلاقات السلطة. ومن خلال دمج السيميائيات، والقواعد البصرية، ونظرية التواصل متعدد الوسائط، تقترح الدراسة إطارًا نظريًا ومنهجيًا شاملاً لتحليل السرديات الخالية من الكلمات. وتسهم النتائج في حقول التواصل البصري، والثقافة البصرية، والكفاية القرائية متعددة الوسائط، والدراسات السردية، عبر إظهار الإمكانيات التواصلية للحكي البصري التي تتجاوز حدود التعبير اللغوي. علاوة على ذلك، تشير النتائج إلى أن السرديات الخالية من الكلمات تنطوي على قيمة كبيرة في التواصل بين الثقافات، لقدرتها على تجاوز الحدود اللغوية مع تشجيع القراء على المشاركة الفاعلة في بناء المعنى. وتُنشئ هذه الأشكال السردية فضاءات تأويلية مشتركة لجمهور ينتمي إلى خلفيات ثقافية متنوعة، وتعزز الانخراط عبر التواصل البصري بدلًا من التواصل اللفظي. وبناءً على ذلك، لا تقتصر الدراسة على تقديم تحليل عميق لعمل «الوصول»، بل تطرح أيضًا نموذجًا تحليليًا قابلاً للتطبيق على روايات مصوّرة أخرى، وسرديات بصرية، وممارسات الحكي الرقمى. ويمكن توظيف الإطار المقترح في دراسات مقارنة مستقبلية تبحث في تمثيل الهجرة، والهوية، والصدمة، والانتماء، عبر أشكال مختلفة من السرد البصري. ومن هذا المنظور، يؤسس البحث قاعدة نظرية ومنهجية للدراسات المستقبلية التي تتناول البنى التواصلية والوظائف الثقافية للسرديات الخالية من الكلمات.

الكلمات المفتاحية: الحكي البصري، التحليل السيميائي، التواصل متعدد الوسائط، القصص الخالية من الكلمات.

Résumé Structuré:

La prédominance croissante de la culture visuelle dans les processus de communication contemporains a montré que le sens se construit non seulement à travers le langage écrit et oral, mais également au moyen de signes visuels. Cette transformation a suscité un intérêt scientifique grandissant pour les formes narratives qui fonctionnent indépendamment des textes linguistiques, notamment les récits sans paroles. Ceux-ci sont considérés comme des modes de communication singuliers qui permettent aux lecteurs de participer activement à la construction du sens tout en transmettant des expériences sociales et culturelles complexes à travers des signes visuels. Néanmoins, bien qu'un ensemble substantiel de recherches ait porté sur la littérature visuelle, la littérature de jeunesse, les études migratoires et la représentation culturelle, le fonctionnement communicationnel, les mécanismes de production du sens et les structures multimodales des récits sans paroles demeurent relativement peu étudiés. Cette étude vise à examiner *The Arrival* (2006) de Shaun Tan à la lumière des cadres théoriques de la communication visuelle, de la sémiotique et de la communication multimodale, afin d'expliquer comment le sens se construit à travers des signes visuels dans un récit sans paroles. Elle cherche également à mettre en évidence les fonctions communicationnelles du silence, de la composition spatiale, de la sémiotique des objets et du rythme narratif. Elle entend, en outre, évaluer la capacité des récits sans paroles à représenter des expériences sociales complexes telles que la migration, l'identité, l'appartenance, le traumatisme et l'adaptation culturelle, contribuant ainsi à combler une importante lacune théorique dans la littérature existante.

La recherche repose sur une étude de cas unique de nature qualitative. La source principale des données est *The Arrival* (2006) de Shaun Tan, un récit graphique sans paroles fondé intégralement sur la narration visuelle. L'œuvre comprend 119 pages et présente de nombreuses scènes visuelles séquentielles. Le récit a été examiné dans sa globalité, tandis que les scènes présentant une forte valeur représentative au regard des questions de recherche ont été sélectionnées pour une analyse approfondie. La procédure analytique comportait trois étapes : le codage ouvert, le codage axial et le codage sélectif. Lors du codage ouvert, les éléments visuels, notamment les gestes, les expressions faciales, le langage corporel, la composition, les rapports entre lumière et ombre, l'agencement des cases et l'organisation spatiale, ont fait l'objet d'une description détaillée. Au stade du codage axial, les relations entre ces éléments ont été identifiées et regroupées en catégories thématiques plus larges. Enfin, les résultats ont été interprétés à partir du modèle sémiotique de Roland Barthes, du concept d'œuvre ouverte d'Umberto Eco, de la théorie de la grammaire visuelle de Kress et van Leeuwen, ainsi que de la théorie de la communication multimodale. Ce cadre méthodologique a permis un examen systématique des processus de construction du sens visuel et a fourni une base d'ensemble pour leur interprétation théorique.

Les résultats indiquent que la production du sens dans *The Arrival* s'organise autour de quatre dimensions principales : le silence, la composition spatiale, la sémiotique des objets et le rythme visuel. Premièrement, le silence ne constitue pas simplement une absence de texte, mais fonctionne comme une

stratégie communicationnelle fondamentale qui structure le récit. L'analyse montre qu'il remplit trois fonctions interdépendantes : il favorise la participation active du lecteur, intensifie l'engagement émotionnel et élargit l'ouverture interprétative. Dans les scènes dépourvues de tout guidage textuel, les lecteurs doivent combler cognitivement les ellipses entre les images, devenant ainsi des participants actifs à la construction du sens. Deuxièmement, la composition spatiale apparaît comme un dispositif narratif majeur permettant de représenter les dimensions émotionnelles et culturelles de la migration. Les structures architecturales monumentales, les environnements urbains non familiers, les espaces intérieurs confinés et les contrastes d'échelle traduisent visuellement des expériences d'aliénation, de désorientation, de vulnérabilité et d'incertitude culturelle. Ces configurations spatiales ne constituent pas des arrière-plans passifs, mais des composantes actives du système communicationnel du récit. Troisièmement, les objets récurrents remplissent des fonctions sémiotiques particulièrement marquées tout au long de l'œuvre. Les valises, les photographies, les alphabets indéchiffrables, les créatures fantastiques et les documents bureaucratiques constituent des vecteurs symboliques de l'identité, de la mémoire, de l'appartenance, de la confiance, de la migration et du contrôle institutionnel. Les photographies symbolisent la mémoire et l'attachement au passé, les alphabets indéchiffrables signifient l'aliénation linguistique et culturelle, tandis que les documents bureaucratiques révèlent les rapports de pouvoir et les mécanismes de gouvernance. Les créatures fantastiques qui accompagnent le protagoniste fonctionnent comme des symboles de confiance, d'adaptation et de lien affectif au sein d'un environnement non familier. Quatrièmement, l'enchaînement des cases et le rythme visuel régulent à la fois la perception temporelle et l'intensité émotionnelle. Les séquences rapides de petites cases suscitent des sentiments d'incertitude, de mouvement et de transition, tandis que les grandes compositions panoramiques ménagent des moments de réflexion, de concentration émotionnelle et de pause narrative. Ces résultats montrent que le récit est capable de communiquer des thèmes complexes tels que la migration, le traumatisme, la formation de l'identité et l'adaptation culturelle sans recourir à un support linguistique.

L'étude conclut que *The Arrival* fonctionne non seulement comme une œuvre littéraire ou artistique, mais également comme un système élaboré de communication visuelle. Les résultats montrent que le discours visuel peut produire du sens de manière autonome et représenter des expériences sociales complexes grâce à l'interaction du silence, de l'organisation spatiale, des objets symboliques et du rythme narratif. La recherche révèle également que les objets et les espaces constituent des structures sémiotiques actives à travers lesquelles s'articulent la migration, l'identité, la mémoire et les rapports de pouvoir. En intégrant la sémiotique, la grammaire visuelle et la théorie de la communication multimodale, l'étude propose un cadre théorique et méthodologique global pour l'analyse des récits sans paroles. Les résultats contribuent aux domaines de la communication visuelle, de la culture visuelle, de la littérature multimodale et des études narratives, en mettant en évidence le potentiel communicationnel de la narration visuelle au-delà de l'expression linguistique. Ils suggèrent, en outre, que les récits sans paroles présentent un intérêt majeur pour la communication interculturelle, dans la mesure où ils transcendent les frontières linguistiques tout en encourageant les lecteurs à participer activement à la construction du sens. Ces formes narratives créent des espaces interprétatifs partagés pour des publics issus de contextes culturels divers et favorisent leur engagement par une communication visuelle plutôt que verbale. Par conséquent, l'étude ne se limite pas à proposer une analyse approfondie de *The Arrival*, mais fournit également un modèle analytique applicable à l'examen d'autres romans graphiques, récits visuels et pratiques de narration numérique. Le cadre proposé pourra être mobilisé dans de futures études comparatives portant sur la représentation de la migration, de l'identité, du traumatisme et de l'appartenance dans différentes formes de narration visuelle. À cet égard, cette recherche établit un fondement théorique et méthodologique pour de futurs travaux consacrés aux structures communicationnelles et aux fonctions culturelles des récits sans paroles.

Mots-clés : Narration visuelle, analyse sémiotique, communication multimodale, récits sans paroles.

Resumen Estructurado:

El creciente predominio de la cultura visual en los procesos comunicativos contemporáneos ha demostrado que el significado se produce no solo mediante el lenguaje escrito y oral, sino también a través de signos visuales. Esta transformación ha suscitado un interés académico cada vez mayor por las formas narrativas que operan con independencia de los textos lingüísticos, particularmente las narrativas sin palabras. Estas se consideran modalidades comunicativas singulares que permiten a los lectores participar activamente en la construcción del significado y, al mismo tiempo, transmitir experiencias sociales y culturales complejas

mediante signos visuales. No obstante, aunque un corpus considerable de investigaciones se ha centrado en la alfabetización visual, la literatura infantil, los estudios migratorios y la representación cultural, el funcionamiento comunicativo, los mecanismos de construcción del significado y las estructuras multimodales de las narrativas sin palabras han recibido una atención académica comparativamente limitada. El objetivo de este estudio es examinar *The Arrival* (2006), de Shaun Tan, desde los marcos teóricos de la comunicación visual, la semiótica y la comunicación multimodal, con el propósito de explicar cómo se genera significado mediante signos visuales en una narrativa sin palabras. Asimismo, el estudio busca esclarecer las funciones comunicativas del silencio, la composición espacial, la semiótica de los objetos y el ritmo narrativo. También pretende evaluar la capacidad de las narrativas sin palabras para representar experiencias sociales complejas, como la migración, la identidad, la pertenencia, el trauma y la adaptación cultural, contribuyendo así a subsanar una importante laguna teórica en la literatura existente.

La investigación se diseñó como un estudio de caso único de carácter cualitativo. La fuente principal de datos es *The Arrival* (2006), de Shaun Tan, una narrativa gráfica sin palabras construida íntegramente mediante la narración visual. La obra comprende 119 páginas y contiene numerosas escenas visuales secuenciales. La narrativa se examinó de manera holística, mientras que las escenas con un elevado valor representativo en relación con las preguntas de investigación se seleccionaron para un análisis detallado. El procedimiento analítico constó de tres etapas: codificación abierta, codificación axial y codificación selectiva. Durante la fase de codificación abierta, se describieron pormenorizadamente elementos visuales como los gestos, las expresiones faciales, el lenguaje corporal, la composición, las relaciones entre luz y sombra, la disposición de las viñetas y la organización espacial. En la etapa de codificación axial, se identificaron las relaciones entre estos elementos y se agruparon en categorías temáticas más amplias. Finalmente, los hallazgos se interpretaron a partir del modelo semiótico de Roland Barthes, el concepto de obra abierta de Umberto Eco, la teoría de la gramática visual de Kress y van Leeuwen y la teoría de la comunicación multimodal. Este marco metodológico permitió examinar sistemáticamente los procesos de construcción del significado visual y proporcionó una base integral para la interpretación teórica.

Los hallazgos indican que la producción de significado en *The Arrival* se organiza en torno a cuatro dimensiones principales: el silencio, la composición espacial, la semiótica de los objetos y el ritmo visual. En primer lugar, el silencio no funciona meramente como ausencia de texto, sino como una estrategia comunicativa fundamental que estructura la narrativa. El análisis demuestra que el silencio desempeña tres funciones interrelacionadas: promueve la participación activa del lector, intensifica la implicación emocional y amplía la apertura interpretativa. En las escenas donde la orientación textual está completamente ausente, los lectores deben completar cognitivamente los vacíos entre las imágenes, convirtiéndose así en participantes activos en la construcción del significado. En segundo lugar, la composición espacial emerge como un recurso narrativo significativo mediante el cual se representan las dimensiones emocionales y culturales de la migración. Las estructuras arquitectónicas monumentales, los entornos urbanos desconocidos, los espacios interiores confinados y los contrastes de escala comunican visualmente experiencias de alienación, desorientación, vulnerabilidad e incertidumbre cultural. Estas configuraciones espaciales no funcionan como fondos pasivos, sino como componentes activos del sistema comunicativo de la narrativa. En tercer lugar, los objetos recurrentes desempeñan importantes funciones semióticas a lo largo de la obra. Las maletas, las fotografías, los alfabetos indescifrables, las criaturas fantásticas y los documentos burocráticos actúan como portadores simbólicos de identidad, memoria, pertenencia, confianza, migración y control institucional. Las fotografías simbolizan la memoria y el vínculo con el pasado; los alfabetos indescifrables denotan la alienación lingüística y cultural, mientras que los documentos burocráticos revelan relaciones de poder y mecanismos de gobernanza. Las criaturas fantásticas que acompañan al protagonista funcionan como símbolos de confianza, adaptación y conexión emocional en un entorno desconocido. En cuarto lugar, la secuenciación de las viñetas y el ritmo visual regulan tanto la percepción temporal como la intensidad emocional. Las secuencias rápidas de viñetas pequeñas generan sensaciones de incertidumbre, movimiento y transición, mientras que las grandes composiciones panorámicas propician momentos de reflexión, concentración emocional y pausa narrativa. Estos hallazgos demuestran que la narrativa es capaz de comunicar temas complejos, como la migración, el trauma, la formación de la identidad y la adaptación cultural, sin recurrir al apoyo lingüístico.

El estudio concluye que *The Arrival* funciona no solo como una obra literaria o artística, sino también como un sofisticado sistema de comunicación visual. Los hallazgos demuestran que el discurso visual puede generar significado de manera autónoma y representar experiencias sociales complejas mediante la interacción del silencio, la organización espacial, los objetos simbólicos y el ritmo narrativo. La investigación revela,

además, que los objetos y los espacios operan como estructuras semióticas activas mediante las cuales se articulan la migración, la identidad, la memoria y las relaciones de poder. Al integrar la semiótica, la gramática visual y la teoría de la comunicación multimodal, el estudio propone un marco teórico y metodológico integral para el análisis de las narrativas sin palabras. Los hallazgos contribuyen a los campos de la comunicación visual, la cultura visual, la alfabetización multimodal y los estudios narrativos, al demostrar el potencial comunicativo de la narración visual más allá de la expresión lingüística. Asimismo, los resultados sugieren que las narrativas sin palabras poseen un valor significativo para la comunicación intercultural, puesto que trascienden las fronteras lingüísticas y, al mismo tiempo, alientan a los lectores a participar activamente en la construcción del significado. Estas formas narrativas crean espacios interpretativos compartidos para públicos de diversos contextos culturales y promueven su implicación mediante la comunicación visual, en lugar de la verbal. En consecuencia, el estudio no solo ofrece un análisis en profundidad de *The Arrival*, sino que también proporciona un modelo analítico aplicable al examen de otras novelas gráficas, narrativas visuales y prácticas de narración digital. El marco propuesto puede emplearse en futuros estudios comparativos que investiguen la representación de la migración, la identidad, el trauma y la pertenencia en distintas formas de narrativa visual. En este sentido, la investigación establece una base teórica y metodológica para futuros estudios sobre las estructuras comunicativas y las funciones culturales de las narrativas sin palabras.

Palabras clave: Narración visual, análisis semiótico, comunicación multimodal, relatos sin palabras.

结构式摘要:

视觉文化在当代传播过程中日益占据主导地位, 表明意义不仅通过书面语言和口头语言生成, 也通过视觉符号得以建构。这一转变促使学术界日益关注独立于语言文本运作的叙事形式, 尤其是无字叙事。无字叙事被视为一种独特的传播方式, 既能够借助视觉符号传达复杂的社会与文化经验, 又能够促使读者积极参与意义建构。然而, 尽管既有研究已广泛涉及视觉素养、儿童文学、移民研究和文化表征等领域, 但对于无字叙事的传播运作方式、意义建构机制及其多模态结构, 学术界的关注仍相对有限。本研究旨在以视觉传播、符号学和多模态传播为理论框架, 考察肖恩·陈 (Shaun Tan) 的《抵岸》(*The Arrival*, 2006), 阐释无字叙事如何通过视觉符号生成意义。此外, 本研究还致力于揭示沉默、空间构图、物件符号学与叙事节奏的传播功能, 并评估无字叙事在表征迁移、身份认同、归属感、创伤及文化适应等复杂社会经验方面的能力, 从而为弥补既有文献中的重要理论缺口作出贡献。

本研究采用质性单案例研究设计。主要数据来源为肖恩·陈的《抵岸》(2006), 这是一部完全通过视觉叙事展开的无字图像叙事作品。该作品共119页, 包含大量连续性的视觉场景。研究首先对整部作品进行整体考察, 继而选取与研究问题密切相关且具有较高代表性的场景进行详细分析。分析程序包括三个阶段: 开放式编码、主轴编码和选择式编码。在开放式编码阶段, 研究对手势、面部表情、身体语言、构图、光影关系、画格编排及空间组织等视觉要素进行了细致描述。在主轴编码阶段, 研究识别这些要素之间的关系, 并将其归入更广泛的类别。最后, 研究结合罗兰·巴特的符号学模型、翁贝托·埃科的“开放的作品”概念、克雷斯与范·勒文的视觉语法理论以及多模态传播理论, 对研究发现进行阐释。这一方法框架使研究能够系统考察视觉意义建构过程, 并为理论阐释提供全面的分析基础。

研究发现, 《抵岸》的意义生产围绕四个主要维度展开: 沉默、空间构图、物件符号学和视觉节奏。首先, 沉默并非仅仅意味着文本的缺席, 而是一种组织叙事结构的根本性传播策略。分析表明, 沉默具有三项相互关联的功能: 促进读者主动参与、强化情感投入, 以及拓展阐释的开放性。在完全缺乏文本引导的场景中, 读者需要在认知层面补足图像之间的叙事空隙, 从而成为意义建构的积极参与者。其次, 空间构图是一种重要的叙事手段, 用以表征迁移经验的情感与文化维度。宏伟的建筑结构、陌生的城市环境、封闭狭窄的室内空间以及尺度对比, 以视觉方式传达疏离、迷失、脆弱和文化不确定性等体验。这些空间配置并非被动的背景, 而是叙事传播系统中发挥主动作用的组成部分。再次, 反复出现的物件在整部作品中承担着显著的符号功能。行李箱、照片、无法辨读的字母体系、奇幻生物和官僚文书, 分别作为身份认同、记忆、归属感、信任、迁移及制度性控制的象征载体。照片象征记忆及对过去的依恋; 无法辨读的字母体系指向语言与文化层面的疏离

；官僚文书则揭示权力关系与治理机制。陪伴主人公的奇幻生物，在陌生环境中发挥着象征信任、适应和情感联结的作用。最后，画格序列与视觉节奏共同调节时间感知和情感强度。小幅画格的快速连续排列营造出不确定、移动与过渡的感受，而大幅全景式构图则创造出反思、情感凝聚和叙事停顿的时刻。这些发现表明，该叙事能够在不依赖语言支持的情况下，传达迁移、创伤、身份认同形成及文化适应等复杂主题。

本研究认为，《抵岸》不仅是一部文学或艺术作品，也是一个精密的视觉传播系统。研究发现表明，视觉话语能够通过沉默、空间组织、象征性物件与叙事节奏之间的互动，独立生成意义并表征复杂的社会经验。研究进一步揭示，物件与空间作为具有能动作用的符号结构，使迁移、身份认同、记忆及权力关系得以表达。通过整合符号学、视觉语法和多模态传播理论，本研究提出了一个用于分析无字叙事的综合性理论与方法框架。研究通过揭示视觉叙事超越语言表达的传播潜能，为视觉传播、视觉文化、多模态素养及叙事研究等领域作出贡献。此外，研究结果表明，无字叙事对于跨文化传播具有重要价值，因为它既能跨越语言边界，又能鼓励读者积极参与意义建构。这些叙事形式为不同文化背景的受众创造了共享的阐释空间，并通过视觉而非言语传播促进受众参与。因此，本研究不仅对《抵岸》进行了深入分析，还提供了可用于考察其他图像小说、视觉叙事及数字叙事实践的分析模型。该框架可应用于未来的比较研究，以探讨不同视觉叙事形式中迁移、身份认同、创伤及归属感的表征。就此而言，本研究为今后考察无字叙事的传播结构与文化功能奠定了理论和方法基础。

关键词：视觉叙事、符号学分析、多模态传播、无字故事。

Структурированная Аннотация:

Возрастающее доминирование визуальной культуры в современных коммуникативных процессах показало, что смысл порождается не только посредством письменной и устной речи, но и через визуальные знаки. Эта трансформация обусловила растущий научный интерес к повествовательным формам, функционирующим независимо от вербальных текстов, в частности к бессловесным нарративам. Бессловесные нарративы рассматриваются как особые способы коммуникации, позволяющие читателям активно участвовать в конструировании смысла и одновременно передающие сложный социальный и культурный опыт посредством визуальных знаков. Однако, несмотря на значительный объем исследований, посвященных визуальной грамотности, детской литературе, миграционным исследованиям и культурной репрезентации, коммуникативное функционирование, механизмы смыслообразования и мультимодальные структуры бессловесных нарративов получили сравнительно ограниченное научное освещение. Цель настоящего исследования — проанализировать произведение Шона Тана «Прибытие» (*The Arrival*, 2006) в теоретических рамках визуальной коммуникации, семиотики и мультимодальной коммуникации, чтобы объяснить, каким образом визуальные знаки обеспечивают порождение смысла в бессловесном нарративе. Кроме того, исследование направлено на выявление коммуникативных функций молчания, пространственной композиции, семиотики предметов и повествовательного ритма. Оно также предполагает оценку способности бессловесных нарративов репрезентировать сложный социальный опыт, связанный с миграцией, идентичностью, принадлежностью, травмой и культурной адаптацией, тем самым способствуя восполнению существенного теоретического пробела в существующей научной литературе.

Исследование выполнено в рамках качественного дизайна единичного кейс-стади. Основным источником данных выступает «Прибытие» (2006) Шона Тана — бессловесный графический нарратив, целиком построенный на визуальном повествовании. Произведение состоит из 119 страниц и содержит многочисленные последовательности визуальных сцен. Нарратив рассматривался целостно, при этом для детального анализа были отобраны сцены, обладающие высокой репрезентативной значимостью применительно к исследовательским вопросам. Аналитическая процедура включала три этапа: открытое, осевое и избирательное кодирование. На этапе открытого кодирования подробно описывались такие визуальные элементы, как жесты, выражения лица, язык тела, композиция, светотеневые отношения, расположение кадров и пространственная организация. На этапе осевого кодирования выявлялись взаимосвязи между этими элементами, на основе которых они объединялись

в более широкие тематические категории. Наконец, результаты интерпретировались с опорой на семиотическую модель Ролана Барта, концепцию открытого произведения Умберто Эко, теорию визуальной грамматики Кресса и ван Левена, а также теорию мультимодальной коммуникации. Данная методологическая рамка позволила систематически исследовать процессы визуального смыслообразования и обеспечила комплексную основу для теоретической интерпретации.

Результаты показывают, что производство смысла в *«Прибытии»* организовано вокруг четырёх основных измерений: молчания, пространственной композиции, семиотики предметов и визуального ритма. Во-первых, молчание выступает не просто как отсутствие текста, а как фундаментальная коммуникативная стратегия, структурирующая повествование. Анализ показывает, что молчание выполняет три взаимосвязанные функции: стимулирует активное участие читателя, усиливает эмоциональную вовлечённость и расширяет интерпретационную открытость. В сценах, полностью лишённых текстовых ориентиров, читатели должны когнитивно восполнять промежутки между изображениями, становясь тем самым активными участниками конструирования смысла. Во-вторых, пространственная композиция выступает значимым повествовательным средством, посредством которого репрезентируются эмоциональные и культурные измерения миграции. Монументальные архитектурные сооружения, незнакомая городская среда, замкнутые внутренние пространства и масштабные контрасты визуально передают переживания отчуждения, дезориентации, уязвимости и культурной неопределённости. Эти пространственные конфигурации функционируют не как пассивный фон, а как активные компоненты коммуникативной системы нарратива. В-третьих, повторяющиеся предметы выполняют существенные семиотические функции на протяжении всего произведения. Чемоданы, фотографии, не поддающиеся прочтению алфавиты, фантастические существа и бюрократические документы служат символическими носителями идентичности, памяти, принадлежности, доверия, миграции и институционального контроля. Фотографии символизируют память и привязанность к прошлому, не поддающиеся прочтению алфавиты обозначают языковое и культурное отчуждение, а бюрократические документы раскрывают отношения власти и механизмы управления. Фантастические существа, сопровождающие главного героя, выступают символами доверия, адаптации и эмоциональной связи в незнакомой среде. В-четвёртых, последовательность кадров и визуальный ритм регулируют как восприятие времени, так и эмоциональную интенсивность. Быстрая смена небольших кадров создаёт ощущение неопределённости, движения и перехода, тогда как крупные панорамные композиции формируют моменты рефлексии, эмоциональной концентрации и повествовательной паузы. Эти результаты свидетельствуют о способности нарратива передавать сложные темы, такие как миграция, травма, формирование идентичности и культурная адаптация, без опоры на языковое сопровождение.

Исследование позволяет заключить, что *«Прибытие»* функционирует не только как литературное или художественное произведение, но и как сложно организованная система визуальной коммуникации. Результаты показывают, что визуальный дискурс способен самостоятельно порождать смысл и репрезентировать сложный социальный опыт посредством взаимодействия молчания, пространственной организации, символических предметов и повествовательного ритма. Исследование также выявляет, что предметы и пространства выступают активными семиотическими структурами, посредством которых артикулируются миграция, идентичность, память и отношения власти. Интегрируя семиотику, визуальную грамматику и теорию мультимодальной коммуникации, работа предлагает комплексную теоретико-методологическую рамку для анализа бессловесных нарративов. Полученные результаты вносят вклад в исследования визуальной коммуникации, визуальной культуры, мультимодальной грамотности и нарративов, демонстрируя коммуникативный потенциал визуального повествования за пределами языкового выражения. Кроме того, результаты позволяют предположить, что бессловесные нарративы обладают значительной ценностью для межкультурной коммуникации, поскольку преодолевают языковые границы и одновременно побуждают читателей активно участвовать в конструировании смысла. Такие повествовательные формы создают общие интерпретационные пространства для аудитории с различным культурным опытом и способствуют вовлечённости посредством визуальной, а не вербальной коммуникации. Таким образом, исследование не только представляет углублённый анализ *«Прибытия»*, но и предлагает применимую аналитическую модель для изучения других графических романов, визуальных нарративов и практик цифрового повествования. Предложенная рамка может использоваться в будущих сравнительных исследованиях репрезентации миграции, идентичности, травмы и принадлежности в различных

формам визуального повествования. В этом отношении работа закладывает теоретическую и методологическую основу для дальнейшего изучения коммуникативных структур и культурных функций бессловесных нарративов.

Ключевые слова: визуальное повествование, семиотический анализ, мультимодальная коммуникация, бессловесные рассказы.

संरचित सार:

समकालीन संचार प्रक्रियाओं में दृश्य संस्कृति के बढ़ते प्रभुत्व ने यह दर्शाया है कि अर्थ का निर्माण केवल लिखित और मौखिक भाषा के माध्यम से ही नहीं, बल्कि दृश्य संकेतों के द्वारा भी होता है। इस परिवर्तन ने भाषिक पाठों से स्वतंत्र रूप से संचालित होने वाले आख्यान-आत्मक रूपों, विशेषकर शब्दरहित आख्यानों, के प्रति अकादमिक रुचि को बढ़ाया है। शब्दरहित आख्यानों को संचार की विशिष्ट विधाओं के रूप में देखा जाता है, जो दृश्य संकेतों के माध्यम से जटिल सामाजिक और सांस्कृतिक अनुभवों को संप्रेषित करते हुए पाठकों को अर्थ-निर्माण में सक्रिय भागीदारी का अवसर प्रदान करती हैं। तथापि, यद्यपि दृश्य साक्षरता, बाल साहित्य, प्रवासन अध्ययन और सांस्कृतिक निरूपण पर पर्याप्त शोध हुआ है, शब्दरहित आख्यानों की संचारात्मक कार्यप्रणाली, अर्थ-निर्माण की प्रक्रियाओं और बहुमोडीय संरचनाओं पर तुलनात्मक रूप से सीमित अकादमिक ध्यान दिया गया है। इस अध्ययन का उद्देश्य शॉन टैन की कृति *द अराइवल* (*The Arrival*, 2006) का दृश्य संचार, संकेतविज्ञान और बहुमोडीय संचार के सैद्धांतिक ढाँचों के अंतर्गत परीक्षण करना है, ताकि यह स्पष्ट किया जा सके कि शब्दरहित आख्यान में दृश्य संकेतों के माध्यम से अर्थ किस प्रकार उत्पन्न होता है। इसके अतिरिक्त, अध्ययन मौन, स्थानिक संयोजन, वस्तुओं के संकेतविज्ञान और आख्यान-आत्मक लय के संचारात्मक प्रकार्यों को उजागर करने का प्रयास करता है। इसका उद्देश्य प्रवासन, पहचान, संबद्धता-बोध, आघात और सांस्कृतिक अनुकूलन जैसे जटिल सामाजिक अनुभवों के निरूपण में शब्दरहित आख्यानों की क्षमता का मूल्यांकन करना भी है, जिससे विद्यमान शोध-साहित्य में एक महत्वपूर्ण सैद्धांतिक रिक्ति को संबोधित किया जा सके।

यह शोध गुणात्मक एकल-प्रकरण अध्ययन के रूप में अभिकल्पित किया गया है। आँकड़ों का प्राथमिक स्रोत शॉन टैन की *द अराइवल* (2006) है, जो पूर्णतः दृश्य कथाकथन पर आधारित एक शब्दरहित चित्रात्मक आख्यान है। यह कृति 119 पृष्ठों की है और इसमें अनेक अनुक्रमिक दृश्य प्रसंग सम्मिलित हैं। आख्यान का समग्र रूप से परीक्षण किया गया, जबकि शोध-प्रश्नों के संदर्भ में उच्च प्रतिनिधित्वपरक महत्व रखने वाले दृश्य प्रसंगों को विस्तृत विश्लेषण के लिए चुना गया। विश्लेषणात्मक प्रक्रिया में तीन चरण शामिल थे: मुक्त कोडिंग, अक्षीय कोडिंग और चयनात्मक कोडिंग। मुक्त कोडिंग के चरण में हावभाव, चेहरे की अभिव्यक्तियों, देहभाषा, संयोजन, प्रकाश-छाया संबंधों, चित्र-फलक विन्यास और स्थानिक संगठन जैसे दृश्य तत्वों का विस्तारपूर्वक वर्णन किया गया। अक्षीय कोडिंग के चरण में इन तत्वों के बीच संबंधों की पहचान की गई और उन्हें व्यापक विषयगत श्रेणियों में संगठित किया गया। अंततः, निष्कर्षों की व्याख्या रोलॉ बार्थ के संकेतवैज्ञानिक प्रतिमान, उम्बेर्तो एको की मुक्त कृति की अवधारणा, क्रेस और वैन लीउवेन के दृश्य व्याकरण सिद्धांत तथा बहुमोडीय संचार सिद्धांत के आधार पर की गई। इस पद्धतिगत ढाँचे ने दृश्य अर्थ-निर्माण की प्रक्रियाओं के व्यवस्थित परीक्षण को संभव बनाया और सैद्धांतिक व्याख्या के लिए एक व्यापक आधार प्रदान किया।

निष्कर्षों से ज्ञात होता है कि *द अराइवल* में अर्थ का उत्पादन चार प्रमुख आयामों के इर्द-गिर्द संगठित है: मौन, स्थानिक संयोजन, वस्तुओं का संकेतविज्ञान और दृश्य लय। प्रथम, मौन केवल पाठ की अनुपस्थिति के रूप में कार्य नहीं करता, बल्कि एक आधारभूत संचारात्मक रणनीति के रूप में आख्यान को संरचित करता है। विश्लेषण दर्शाता है कि मौन तीन परस्पर संबद्ध प्रकार्य संपन्न करता है: यह पाठक की सक्रिय भागीदारी को प्रोत्साहित करता है, भावनात्मक संलग्नता को तीव्र करता है और व्याख्यात्मक खुलेपन का विस्तार करता है। जिन दृश्य प्रसंगों में पाठीय मार्गदर्शन पूरी तरह अनुपस्थित है, वहाँ पाठकों को चित्रों के बीच की रिक्तियों को संज्ञानात्मक रूप से पूरा करना पड़ता है; इस प्रकार वे अर्थ-निर्माण में सक्रिय सहभागी बन जाते हैं। द्वितीय, स्थानिक संयोजन एक महत्वपूर्ण आख्यान-आत्मक युक्ति के रूप में उभरता है, जिसके माध्यम से प्रवासन के भावनात्मक और सांस्कृतिक आयामों का निरूपण होता है। विशाल स्थापत्य संरचनाएँ, अपरिचित नगरीय परिवेश, सीमित आंतरिक स्थान और आकारगत विरोध दृश्य रूप में अलगाव, दिशाभ्रम, असुरक्षितता और सांस्कृतिक अनिश्चितता के अनुभवों को संप्रेषित करते हैं। ये स्थानिक विन्यास निष्क्रिय पृष्ठभूमि के रूप में नहीं, बल्कि आख्यान की संचारात्मक प्रणाली के सक्रिय घटकों के रूप में कार्य करते हैं। तृतीय, बार-बार उपस्थित होने वाली वस्तुएँ संपूर्ण कृति में प्रभावशाली संकेतवैज्ञानिक प्रकार्य निभाती हैं। सूटकेस, छायाचित्र, अपठनीय वर्णमालाएँ, कल्पनालोक के जीव और नौकरशाही दस्तावेज़ पहचान, स्मृति, संबद्धता-बोध, विश्वास, प्रवासन और संस्थागत नियंत्रण के प्रतीकात्मक वाहक बनते हैं। छायाचित्र स्मृति और अतीत से लगाव के प्रतीक हैं; अपठनीय वर्णमालाएँ भाषिक और सांस्कृतिक अलगाव

को सूचित करती हैं, जबकि नौकरशाही दस्तावेज़ सत्ता-संबंधों और शासन-तंत्रों को उजागर करते हैं। मुख्य पात्र के साथ रहने वाले कल्पनालोक के जीव अपरिचित परिवेश में विश्वास, अनुकूलन और भावनात्मक जुड़ाव के प्रतीकों के रूप में कार्य करते हैं। चतुर्थ, चित्र-फलकों का अनुक्रमण और दृश्य लय कालबोध तथा भावनात्मक तीव्रता, दोनों को नियंत्रित करते हैं। छोटे चित्र-फलकों के तीव्र अनुक्रम अनिश्चितता, गति और संक्रमण की अनुभूतियाँ उत्पन्न करते हैं, जबकि बड़े विहंगम दृश्य-संयोजन चिंतन, भावनात्मक एकाग्रता और आख्यानानात्मक विराम के क्षण निर्मित करते हैं। ये निष्कर्ष दर्शाते हैं कि यह आख्यान भाषिक सहारे पर निर्भर हुए बिना प्रवासन, आघात, पहचान-निर्माण और सांस्कृतिक अनुकूलन जैसे जटिल विषयों को संप्रेषित करने में सक्षम है।

अध्ययन इस निष्कर्ष पर पहुँचता है कि *द अराइवल* केवल एक साहित्यिक या कलात्मक कृति के रूप में ही नहीं, बल्कि एक परिष्कृत दृश्य संचार प्रणाली के रूप में भी कार्य करती है। निष्कर्ष दर्शाते हैं कि दृश्य विमर्श मौन, स्थानिक संगठन, प्रतीकात्मक वस्तुओं और आख्यानानात्मक लय की अंतःक्रिया के माध्यम से स्वतंत्र रूप से अर्थ उत्पन्न कर सकता है तथा जटिल सामाजिक अनुभवों का निरूपण कर सकता है। शोध यह भी स्पष्ट करता है कि वस्तुएँ और स्थान सक्रिय संकेतवैज्ञानिक संरचनाओं के रूप में कार्य करते हैं, जिनके माध्यम से प्रवासन, पहचान, स्मृति और सत्ता-संबंध अभिव्यक्त होते हैं। संकेतवैज्ञानिक, दृश्य व्याकरण और बहुमोडीय संचार सिद्धांत को समेकित करते हुए यह अध्ययन शब्दरहित आख्यानों के विश्लेषण के लिए एक व्यापक सैद्धांतिक और पद्धतिगत ढाँचा प्रस्तावित करता है। भाषिक अभिव्यक्ति से परे दृश्य कथाकथन की संचारात्मक संभावनाओं को प्रदर्शित करके ये निष्कर्ष दृश्य संचार, दृश्य संस्कृति, बहुमोडीय साक्षरता और आख्यान अध्ययन के क्षेत्रों में योगदान देते हैं। इसके अतिरिक्त, परिणाम संकेत करते हैं कि शब्दरहित आख्यान अंतरसांस्कृतिक संचार के लिए विशेष महत्त्व रखते हैं, क्योंकि वे भाषिक सीमाओं का अतिक्रमण करते हुए पाठकों को अर्थ-निर्माण में सक्रिय भागीदारी के लिए प्रोत्साहित करते हैं। ये आख्यानानात्मक रूप विविध सांस्कृतिक पृष्ठभूमियों के पाठक-समुदायों के लिए साझा व्याख्यात्मक स्थान निर्मित करते हैं और शाब्दिक संचार के बजाय दृश्य संचार के माध्यम से संलग्नता को बढ़ावा देते हैं। फलतः, यह अध्ययन न केवल *द अराइवल* का गहन विश्लेषण प्रस्तुत करता है, बल्कि अन्य चित्रात्मक उपन्यासों, दृश्य आख्यानों और डिजिटल कथाकथन प्रथाओं के परीक्षण के लिए एक अनुप्रयोगयोग्य विश्लेषणात्मक प्रतिमान भी प्रदान करता है। प्रस्तावित ढाँचे का उपयोग भविष्य के तुलनात्मक अध्ययनों में किया जा सकता है, जिनमें दृश्य आख्यान के विभिन्न रूपों में प्रवासन, पहचान, आघात और संबद्धता-बोध के निरूपण की जाँच की जाए। इस दृष्टि से, यह शोध शब्दरहित आख्यानों की संचारात्मक संरचनाओं और सांस्कृतिक प्रकाश्यों पर भावी अनुसंधान के लिए सैद्धांतिक एवं पद्धतिगत आधार स्थापित करता है।

मुख्य शब्द: दृश्य कथाकथन, संकेतवैज्ञानिक विश्लेषण, बहुमोडीय संचार, शब्दरहित कहानियाँ।

Yapılandırılmış Özet:

Görsel kültürün iletişim süreçlerinde giderek daha baskın hâle gelmesi, anlamın sadece yazılı ve sözlü dil aracılığıyla değil, görsel göstergeler üzerinden de üretildiğini göz önüne sermiştir. Bu dönüşüm, sözcüksüz anlatılar gibi dilsel metinlerden bağımsız biçimde işleyen anlatı formlarına yönelik akademik ilgiyi artırmıştır. Sözcüksüz anlatılar, okuyucunun anlam üretim sürecine aktif biçimde katılmasını sağlayan, görsel göstergeler aracılığıyla karmaşık toplumsal ve kültürel deneyimleri aktarabilen özgün iletişim biçimleri olarak değerlendirilmektedir. Bununla birlikte, sözcüksüz anlatılar üzerine yapılan araştırmaların önemli bir bölümü görsel okuryazarlık, çocuk edebiyatı, göç çalışmaları ve kültürel temsil konularına odaklanırken, bu anlatıların iletişimsel işleyişi, anlam üretim mekanizmaları ve multimodal yapıları görece sınırlı düzeyde incelenmiştir. Bu çalışmanın amacı, Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı sözcüksüz grafik anlatısını görsel iletişim, göstergebilim ve multimodal iletişim kuramları çerçevesinde inceleyerek anlamın görsel göstergeler aracılığıyla nasıl üretildiğini açıklamak ve sessizlik, mekânsal kompozisyon, nesne semiyotiği ile anlatı ritminin iletişimsel işlevlerini ortaya koymaktır. Araştırma ayrıca, sözcüksüz anlatıların göç, kimlik, aidiyet, travma ve kültürel uyum gibi karmaşık toplumsal deneyimleri temsil etme kapasitesini değerlendirmeyi ve bu alandaki kuramsal boşluğa katkı sunmayı hedeflemektedir.

Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda tasarlanmış tekil örnek olay çalışması niteliğindedir. Çalışmanın veri kaynağını, Shaun Tan tarafından 2006 yılında yayımlanan ve tamamı görsel anlatıdan oluşan *The Arrival* adlı eser oluşturmaktadır. Eser 119 sayfadan ve çok sayıda ardışık görsel sahneden meydana gelmektedir. Araştırma kapsamında eser bütüncül olarak incelenmiş; ancak araştırma sorularıyla doğrudan ilişkili olan ve anlam üretimi açısından yüksek temsil gücüne sahip sahneler ayrıntılı analiz için seçilmiştir. Veri analizi sürecinde açık kodlama, eksenel kodlama ve seçici kodlamadan oluşan üç aşamalı bir

analiz yöntemi uygulanmıştır. Açık kodlama aşamasında jestler, mimikler, beden dili, kompozisyon, ışık-gölge kullanımı, panel düzeni ve mekânsal organizasyon gibi görsel unsurlar ayrıntılı biçimde betimlenmiştir. Eksenel kodlama aşamasında bu unsurlar arasındaki ilişkiler değerlendirilerek ortak temalar belirlenmiştir. Son aşamada ise elde edilen veriler Roland Barthes'ın göstergebilim modeli, Umberto Eco'nun açık yapıt yaklaşımı, Kress ve van Leeuwen'in görsel gramer kuramı ile multimodal iletişim kuramı çerçevesinde yorumlanmıştır. Bu yöntem sayesinde görsel göstergelerin anlam üretim süreçleri sistematik biçimde incelenmiş ve kuramsal bir çerçeve içinde değerlendirilmiştir.

Araştırma bulguları, eserde anlam üretiminin dört temel eksen etrafında şekillendiğini göstermektedir: sessizlik, mekânsal kompozisyon, nesne semiyotiği ve görsel ritim. İlk olarak sessizlik, anlatı içerisinde yalnızca metinsel eksikliğin bir sonucu olarak değil, anlam üretimini yönlendiren temel bir iletişim stratejisi olarak işlev görmektedir. Bulgular, sessizliğin üç temel işlev üstlendiğini ortaya koymaktadır. Bunlar okuyucunun anlatıya aktif biçimde katılımını sağlamak, duygusal etkileşimi yoğunlaştırmak ve yoruma açıklığı artırmaktır. Özellikle metinsel yönlendirmelerin bulunmadığı sahnelerde okuyucunun görseller arasındaki boşlukları kendi bilişsel süreçleriyle tamamlaması gerekmekte ve bu durum anlam üretimini daha katılımcı hâle getirmektedir. İkinci olarak mekânsal kompozisyonların, göç deneyiminin duygusal ve kültürel boyutlarını görünür kılan önemli bir anlatı aracı olduğu belirlenmiştir. Büyük ölçekli mimari yapılar, karmaşık kentsel çevreler, dar iç mekânlar ve ölçek karşıtlıkları; yabancılaşma, yönsüzlük, kırılmalık ve kültürel belirsizlik gibi deneyimlerin görsel temsilleri olarak işlev görmektedir. Üçüncü olarak nesnelerin anlatı içerisinde güçlü semiyotik işlevler üstlendiği görülmüştür. Valiz, fotoğraf, okunamayan alfabeler, fantastik yaratıklar ve bürokratik belgeler gibi tekrar eden nesneler; kimlik, bellek, aidiyet, güven, göç deneyimi ve kurumsal denetim gibi soyut kavramları temsil eden sembolik göstergeler olarak ortaya çıkmaktadır. Özellikle fotoğraflar geçmişle kurulan bağı ve belleği temsil ederken, yabancı alfabeler kültürel yabancılaşmayı, bürokratik belgeler ise iktidar ilişkilerini görünür kılmaktadır. Son olarak panel ardışıklıkları ve görsel ritmin, anlatının zaman algısını ve duygusal yoğunluğunu düzenlediği belirlenmiştir. Hızlı panel dizileri belirsizlik ve hareket hissini güçlendirirken, geniş panoramik sahneler düşünsel duraklama ve duygusal yoğunlaşma alanları oluşturmaktadır. Bu bulgular, sözcüksüz anlatının dilsel desteğe ihtiyaç duymaksızın göç, travma, kimlik ve kültürel uyum gibi karmaşık temaları aktarabildiğini göstermektedir.

Araştırma sonucunda The Arrival'ın sanatsal veya edebî bir eser olmasının yanı sıra, gelişmiş bir görsel iletişim sistemi olarak işlediği tespit edilmiştir. Bulgular, görsel söylemin sessizlik, mekânsal düzenleme, sembolik nesneler ve anlatı ritmi aracılığıyla bağımsız biçimde anlam üretebildiğini ve karmaşık toplumsal deneyimleri temsil edebildiğini göstermektedir. Bu yönüyle çalışma, sözcüksüz anlatıların güçlü iletişim araçları olarak değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Araştırma ayrıca göstergebilim, görsel gramer ve multimodal iletişim kuramlarını bir araya getirerek sözcüksüz anlatıların incelenmesine yönelik bütüncül bir kuramsal ve yöntemsel çerçeve sunmaktadır. Elde edilen bulgular, görsel iletişim, görsel kültür, multimodal okuryazarlık ve anlatı araştırmaları alanlarına katkı sağlamakta; sözcüksüz anlatıların kültürlerarası iletişim açısından önemli bir potansiyele sahip olduğunu göstermektedir. Dilsel sınırları aşan bu anlatı biçimleri, farklı kültürel geçmişlerden gelen okuyucuların ortak anlam alanları oluşturmalarına olanak tanımakta ve okuyucuyu aktif bir anlam üreticisine dönüştürmektedir. Bu yönüyle çalışma, yalnızca The Arrival üzerine bir inceleme sunmamakta, sözcüksüz anlatıların çözümlemesine yönelik uygulanabilir bir analitik model önermektedir. Önerilen modelin farklı grafik romanlar, görsel hikâye anlatıları ve dijital anlatılar üzerinde uygulanabileceği düşünülmektedir. Böylece araştırmanın bulguları, gelecekte gerçekleştirilecek karşılaştırmalı çalışmalara kuramsal ve yöntemsel bir zemin hazırlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Görsel Hikâye Anlatımı, Göstergebilimsel Analiz, Multimodal İletişim, Sözcüksüz Hikâyeler.

The Communicative Power of Silent Narratives: An Analysis of Shaun Tan's *The Arrival* in the Context of Visual Communication

Introduction

In contemporary communication environments, where visual culture has become increasingly dominant, wordless narratives provide an important theoretical and practical framework for exploring alternative modes of meaning-making. Owing to its sensitivity to visual stimuli, the human eye responds to the symbols, images, and signs encountered in its surroundings (Güreken, 2025, p.53). John Berger's well-known assertion that "seeing comes before words" (1972, p.7) emphasizes that visual narratives are capable of activating cognitive processes independently of linguistic texts. This observation suggests that wordless narratives constitute a deliberate storytelling strategy that strengthens readers' cognitive and emotional engagement. In this respect, the wordless narrative transforms the reader from a passive recipient into an active participant who constructs meaning through the relationships established among images.

Visual culture theorists, particularly Mitchell (2005) and Mirzoeff (2015), argue that meaning in contemporary society is increasingly produced through images. Visual signs are not merely representational devices; they also play a decisive role in processes of learning and conceptualization (Şahin, 2014, p.1311). Within this context, wordless narratives function as forms of storytelling that enhance viewers' ability to derive meaning from images while simultaneously materializing cognitive processes through visual organization (Arnheim, 1969, p.18).

Shaun Tan's *The Arrival* (2006) offers a compelling example of the potential of such narratives through its construction of a multilayered story entirely by visual means and its deliberate use of silence as a fundamental narrative strategy. The visual world of the work generates a complex visual discourse composed of interstitial spaces between illustrations, sequential structures, composition, gestures, and symbolic objects. Consequently, *The Arrival* constitutes an appropriate object of inquiry for understanding the communicative operation of wordless narratives.

Despite the growing scholarly interest in visual storytelling, a theoretical and methodological gap remains regarding the communicative dimensions of wordless narratives. Existing studies have not sufficiently clarified how visual signs generate meaning, through which strategies silent narratives represent complex social experiences, or how readers interpret these representations through cognitive processes. This gap highlights the need for a more comprehensive examination of wordless narratives within the fields of communication and visual culture studies.

The aim of this study is to analyze Tan's work through an interdisciplinary perspective in order to establish, with theoretical clarity and methodological depth, the position of silent visual narratives within communication studies, visual culture, and design. Accordingly, the research seeks to investigate in detail how a wordless narrative constructs a multilayered communicative network, which meaning-making processes are activated by visual signs in the absence of text, and how silence

functions as a deliberate narrative choice. Furthermore, through an examination of *The Arrival*, the study aims to clarify the capacity of silent narratives to represent complex social themes such as migration, identity, trauma, and cultural adaptation, thereby enhancing the applicability of such visual texts in academic research and design practice.

Rather than engaging in a purely theoretical discussion, this study is designed as a research article based on the systematic qualitative analysis of a single visual text. The analysis of *The Arrival* is structured around four principal research questions. First, it examines the visual-discursive mechanisms through which meaning is generated within the work. Second, it evaluates how silence operates as a communicative strategy, discussing the contribution of interstitial spaces, rhythm, and the absence of text to the construction of meaning. Third, it investigates how gestures, spatial organization, and object semiotics deepen the emotional and cultural dimensions of visual storytelling. Finally, it explores the extent to which wordless narratives offer a theoretical model within the framework of multimodal communication.

Purpose and Significance of the Research

The aim of this study is to examine Shaun Tan's *The Arrival* (2006), a wordless narrative, through the theoretical frameworks of visual communication, semiotics, and multimodal communication in order to evaluate how meaning is generated through visual signs. By analyzing the communicative functions of silence, visual symbolism, spatial composition, object semiotics, and narrative rhythm, the study seeks to explain the multilayered processes of meaning-making that characterize wordless narratives.

The significance of the research lies in its contribution to addressing the theoretical and methodological gap in the literature concerning the communicative dimensions of wordless narratives. Although visual culture and multimodal forms of communication have become increasingly prevalent in contemporary society, the mechanisms through which wordless narratives generate meaning and represent complex social experiences have not been sufficiently explored. Through an analysis of *The Arrival*, this study identifies how silent visual narratives represent themes such as migration, identity, trauma, and cultural adaptation, thereby contributing both theoretically and methodologically to the fields of visual communication, visual culture, and multimodal literacy.

Literature Summary and Contribution of the Research

Research on wordless narratives and visual storytelling has primarily concentrated on the fields of visual literacy, children's literature, picturebook studies, and multimodal communication. Lawrence R. Sipe (2008) emphasizes that wordless books transform readers into active producers of meaning, while Frank Serafini (2014) argues that meaning in visual narratives emerges not only from individual images but also from the relationships among images and their design arrangements. Similarly, Maria Nikolajeva and Carole Scott (2001) examine the interaction between text and image in picturebooks and highlight the capacity of visual narratives to generate meaning independently.

Studies in visual communication and multimodality further suggest that meaning is produced not solely through language but through the interaction of multiple semiotic systems. Roland Barthes' (1977) semiotic approach explains the multilayered nature of visual meaning, whereas Umberto Eco's (1989) concept of the "open work" underscores the active role of the reader in the process of meaning construction. Moreover, the visual grammar framework developed by Gunther Kress and Theo van Leeuwen (2006) demonstrates that visual elements can perform communicative functions independently of linguistic structures. Likewise, Frank Serafini's work on multimodal literacy argues that visual images, typography, and design elements function as autonomous sources of meaning.

Research on Shaun Tan's *The Arrival* has predominantly focused on themes such as migration, identity, alienation, cultural adaptation, and memory. Scholars including Evelyn Arizpe,

Teresa Colomer, and others have explored the educational potential of the work in fostering intercultural understanding and interpreting migration experiences. Similarly, various studies have examined *The Arrival* in relation to visual metaphors, trauma narratives, and cultural representation. However, the communicative structure of the work, its strategic use of silence, and its multimodal mechanisms of meaning-making have received comparatively limited scholarly attention.

Consequently, the existing literature reveals a shortage of studies that provide a comprehensive explanation of the communicative functioning of wordless narratives. In particular, insufficient attention has been paid to how visual signs generate meaning, how silent narratives represent complex social experiences through communicative strategies, and how readers participate in these interpretive processes.

Addressing this gap, the present study examines *The Arrival* through an interdisciplinary framework that integrates visual communication, semiotics, and multimodal communication theory. The originality of the research lies in its treatment of the work not merely as a narrative about migration or cultural representation, but as a multilayered communicative system structured through silence, object semiotics, spatial composition, and narrative rhythm. Furthermore, the study proposes a theoretical and methodological framework for the analysis of wordless narratives, thereby contributing to the literature on visual communication, visual culture, multimodal literacy, and narrative studies.

Research Questions and Limitations

The main research questions addressed in this study are as follows:

Through which visual-discursive mechanisms is meaning constructed in *The Arrival*?

How does silence function as a communicative strategy within the narrative?

In what ways do gestures, spatial arrangements, and object semiotics deepen the emotional and cultural dimensions of the narrative?

What kind of theoretical model do wordless narratives offer within the framework of multimodal communication?

This study focuses exclusively on Shaun Tan's *The Arrival* (2006). The research aims to provide an in-depth examination of the communicative structure of a wordless visual narrative. Therefore, the findings are limited to offering a theoretical and methodological framework of reference for other wordless narratives with similar characteristics.

Method

Research Model and Data Collection Methods

This study was designed as a descriptive–interpretive visual analysis based on document analysis within the framework of qualitative research methods. The research examines Shaun Tan's *The Arrival* (2006), a wordless graphic narrative, as a single case study and aims to provide an in-depth investigation of the work's visual narrative strategies, meaning-making processes, and communicative functioning.

The single-case study approach was selected because it enables a detailed examination of complex and multilayered cultural productions. Due to their absence of linguistic guidance, wordless narratives provide a unique opportunity to observe the role of visual signs in the construction of meaning. In this respect, *The Arrival* constitutes a representative and appropriate case for the present study, owing both to its textless structure and its extensive engagement with social themes such as migration, alienation, identity, and memory.

The research design does not seek quantitative measurement or comparative generalization. Rather, it aims to reveal the internal logic of the visual narrative, its discursive organization, and the communicative relationship it establishes with the viewer through qualitative analysis.

Data Source and Units of Analysis

The primary data source of the study is *The Arrival*, published by Shaun Tan in 2006. Consisting entirely of visual narrative, the work comprises 119 pages and numerous sequential visual scenes. Although the book was examined holistically, scenes with a high representational value in relation to the research questions were selected for detailed analysis.

The units of analysis were determined in a manner that would allow both micro- and macro-level examination of the visual narrative:

Individual panels: Frames containing gestures, facial expressions, symbolic objects, and emotionally charged visual elements.

Sequential panel structures (sequences): Scene sequences through which time, movement, rhythm, and narrative continuity are established.

Object-centered scenes: Compositions featuring objects with narrative and symbolic functions, such as suitcases, photographs, unfamiliar alphabets, bureaucratic documents, and fantastical creatures.

Spatial compositions emphasizing scale and environment: Architectural arrangements and urban spaces representing migration, alienation, and power relations.

These units of analysis facilitate not only the examination of individual visual signs but also an understanding of the narrative as an integrated whole.

Coding Process

Data analysis was conducted through a three-stage coding process informed by the principles of qualitative content analysis and visual analysis. The coding procedure was designed to provide a transparent transition from visual data to theoretical interpretation.

Open Coding

In the first stage, the work was examined in detail without being directly associated with a predetermined theoretical framework. Visual scenes were described, and elements such as gestures, facial expressions, body language, spatial arrangements, the use of light and shadow, composition, panel dimensions, and sequential relationships were identified. The images were analyzed on the basis of the question, "What is being represented?", leading to the development of initial descriptive codes.

Axial Coding

The descriptions generated during the open coding stage were reorganized into thematic categories according to recurring patterns of meaning. By considering the relationships among visual elements, the following themes were identified:

- Migration and transitional experience
- Alienation and cultural uncertainty
- Memory, identity, and belonging
- Silence and narrative gaps
- Bureaucratic order and power

These themes constitute the principal axes of meaning within the visual narrative and form the backbone of the analytical process.

Selective Coding

In the final stage, the themes were interpreted in relation to semiotics, multimodal communication theory, and the literature on visual narratives. Relationships among the codes were evaluated within a holistic narrative framework, and the visual findings were associated with relevant theoretical concepts. This stage represents the analytical level at which the transition from empirical data to theoretical interpretation was achieved.

Design Process

The analysis process was based on the systematic examination of the visual narrative elements in *The Arrival*. The selected scenes were evaluated in terms of composition, panel sequencing, spatial organization, body language, object usage, and symbolic representations. The collected data were classified into thematic categories through the stages of open coding, axial coding, and selective coding. Subsequently, the findings were interpreted through the theoretical frameworks of Roland Barthes' semiotic approach, Kress and van Leeuwen's visual grammar, and multimodal communication theory. This analytical process enabled a comprehensive understanding of the role of visual signs in the construction of meaning and the communicative functioning of the wordless narrative.

Ethical Principles and Research Limitations

Throughout the research process, scientific ethical principles were strictly observed. The study relied solely on visual examination and document analysis methods, and no intervention was made to the object of research. The visual data analyzed were obtained from Shaun Tan's published work *The Arrival* (2006), and the principles of academic integrity and proper citation were maintained throughout the study. All interpretations and analyses presented in the research were produced by the researcher, and no third-party analyses or evaluations were used without authorization.

The limitations of the study can be summarized as follows:

- The research focuses exclusively on Shaun Tan's *The Arrival* (2006). Therefore, the findings cannot be directly generalized to other forms of wordless narratives.
- As the study employs a single-case study approach, it does not include a comparative analysis.
- The research is limited to the examination of visual narrative elements; reader reception processes, audience responses, and experimental data collection methods were not included within the scope of the study.
- The analytical process was conducted within the frameworks of semiotics, visual grammar, and multimodal communication theory; consequently, alternative theoretical perspectives may lead to different interpretations.
- Since the findings are based on qualitative interpretations by the researcher, the visual narrative may be understood and interpreted differently by other readers.

In light of these limitations, the study aims to propose a theoretical and methodological framework that contributes to a better understanding of the communicative structure of wordless visual narratives.

Theoretical Framework

This study draws upon semiotics, multimodal communication theory, and visual perception theory to explain the processes of meaning-making in wordless narratives. Barthes' semiotic approach argues that images generate multilayered meanings shaped both by direct representation and by culturally constructed codes, while Eco's concept of the "open work" emphasizes the interpretive openness of textless narratives and the active role of the reader in the construction of meaning. Kress and van Leeuwen's theory of multimodality maintains that the visual mode can function as an autonomous communicative system without reliance on written language, whereas Serafini's model of multimodal literacy demonstrates that visual images and design elements operate as semiotic resources. Arnheim's concept of visual thinking explains how readers cognitively construct meaning by completing the relationships between visual scenes. In addition, trauma theory provides a complementary framework for understanding how visual strategies such as silence, fragmentation, and ambiguity communicate the vulnerable dimensions of migration experiences. Taken together, these theoretical perspectives demonstrate that *The Arrival* establishes a powerful system of communication and cultural representation through an entirely visual narrative structure.

Findings

This section presents the findings derived from the visual structure of *The Arrival* in accordance with the units of analysis and thematic categories defined in the methodology section. The findings are described through scenes selected directly from the work, and each subsection follows a sequence of visual evidence, analytical interpretation, and thematic association. In this way, it is made explicit that the findings are derived from the concrete elements of the visual narrative rather than from theoretical generalizations.

The Narrative and Communicative Function of Silence

In *The Arrival*, silence functions not as a linguistic absence but as one of the fundamental structuring elements of the narrative. This is particularly evident in the sequential scenes presented on pages 41–45, where close-up depictions of the protagonist's facial expressions are accompanied by the complete absence of textual guidance. In these scenes, the narrative progresses solely through gazes, bodily postures, and spatial gaps.

No verbal explanation is provided regarding the emotional state of the protagonist during the transition from the confined interior scene on page 41 to the expansive urban landscape depicted on page 45. This transition requires readers to fill the gaps between scenes through their own cognitive and emotional processes. Such a narrative strategy demonstrates that silence functions as a communicative device that enhances empathetic engagement and active participation in the construction of meaning.

Furthermore, the large-scale architectural structures and confined interior spaces throughout the work visually reproduce the migrant's marginalized and disoriented position (Figure 1). This finding is consistent with theoretical perspectives that emphasize the capacity of visual design to represent and communicate social relations.

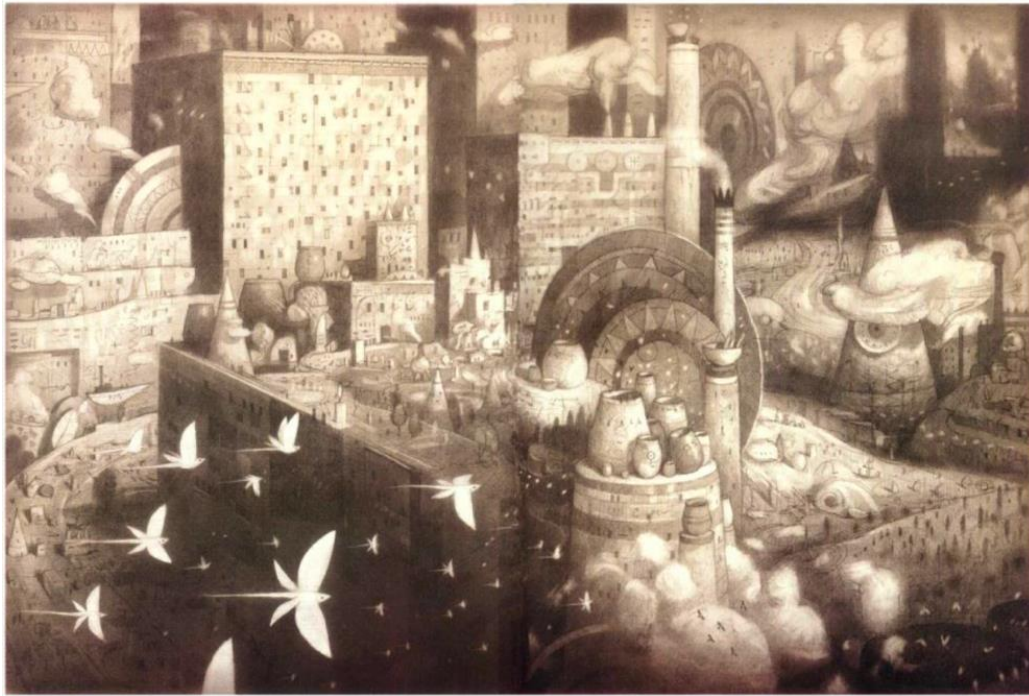

Figure 1: Large-Scale Architectural Structures (Tan, 2006, p.45)

Tan's use of cinematographic framing strategies, such as close-ups, panoramic views, and rhythmic sequential arrangements, corresponds closely to Metz's theory of image narration. Through these visual techniques, the narrative establishes a cinematic continuity that draws readers into the experiential world of the protagonist and enhances their engagement with the unfolding story (Figure 2) (Metz, 1974, p.45).

Figure 2: Cinematic Continuity (Tan, 2006, p.41)

The spaces between sequential panels constitute a narrative structure that facilitates readers' cognitive engagement while enabling the visual construction of narrative time. In the absence of linguistic guidance, wordless narratives depend on readers' active participation in mentally completing the connections between images. Composition, rhythmic sequencing, metaphorical imagery, and body language serve as the principal mechanisms through which meaning is conveyed (McCloud, 1993, p.66). Through the integrated use of these visual strategies, *The Arrival* transforms spatial settings, objects, and character arrangements into a sophisticated multilayered visual language, illustrating how a silent narrative can communicate emotionally and conceptually rich meanings without the support of written text.

The Visual Construction of Alienation Through Space and Scale

The themes of migration and alienation are primarily visualized through spatial arrangements and contrasts of scale in *The Arrival*. Particularly in the panoramic cityscapes depicted on pages 45 and 49, the protagonist is positioned on a significantly smaller scale in relation to the surrounding architectural structures.

The monumental buildings, complex machines, and unfamiliar urban environment visually reinforce the protagonist's sense of disorientation and vulnerability in the face of a new and unknown world. In contrast, the confined interior scenes on pages 8–9 foreground feelings of restriction, uncertainty, and isolation. These findings suggest that space functions not merely as a passive backdrop but as an active element that directly contributes to the production of meaning within the narrative. Furthermore, fantastical creatures, unfamiliar architectural forms, and symbolic objects are interpreted by readers through culturally embedded associations and imaginative engagement, thereby enriching the multilayered meaning structure of the visual narrative (Figure 3).

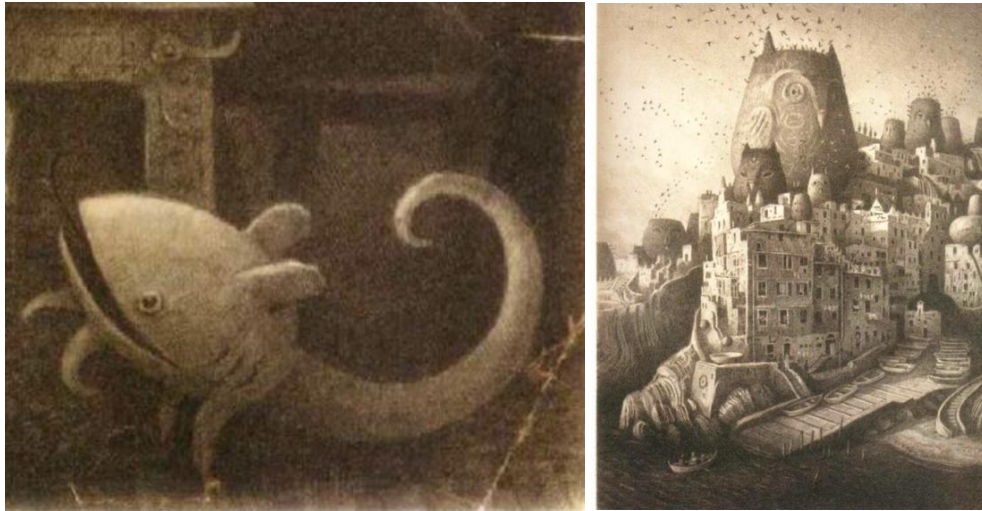

Figure 3: Fantastical Creatures, Unfamiliar Architectural Forms, (Tan, 2006, p.11- 71)

The liminal space between the familiar and the unfamiliar in Tan's imagery can be associated with Freud's concept of the uncanny (*das Unheimliche*) (1919/2003, p.124). Tan's fantastical creatures transform the migrant's experiences of uncertainty and alienation into an aesthetic device that visually articulates emotional and psychological dislocation. Likewise, the monumental structures and unreadable signs convert abstract experiences into concrete visual configurations, consistent with the principles of conceptual metaphor theory proposed by Lakoff and Johnson (1980, p.5) (Figure 4). This metaphorical framework, combined with the persuasive and affective functions of visual rhetoric, enhances the emotional impact of the narrative and enables readers to establish an empathetic connection with the depicted scenes (Hill, 2004).

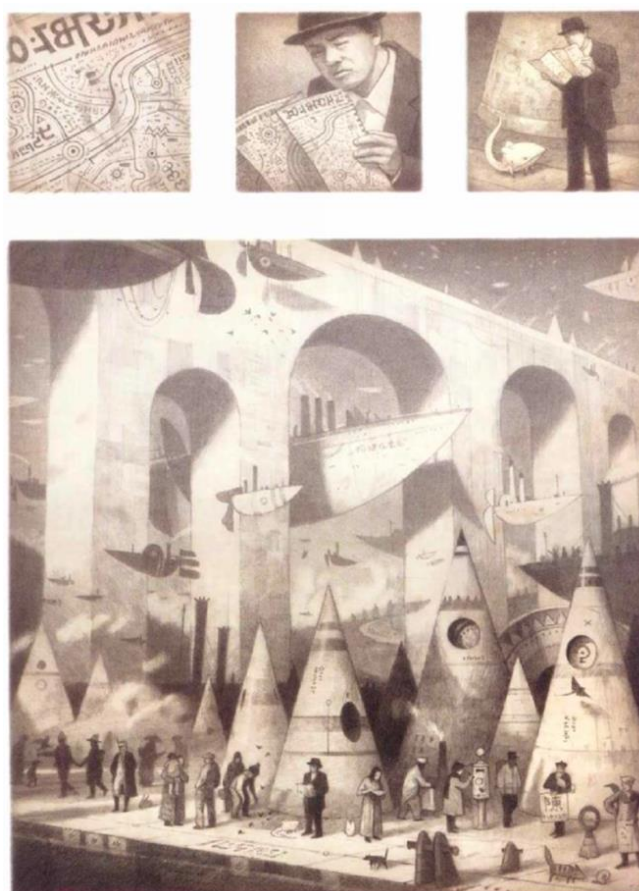

Figure 4: Monumental Structures and Indecipherable Signs (Tan, 2006, p.49)

In *The Arrival*, visual signs exhibit a structure that resists reduction to singular and fixed meanings. Tan's images interact with readers' own experiences of migration, loss, and alienation, generating multiple layers of interpretation. This characteristic demonstrates that the narrative operates as an open visual system that invites active meaning-making. Such a multiplicity of meanings is consistent with Eco's concept of the "open work," which emphasizes that visual signs are continuously reinterpreted according to the cultural knowledge and experiences of the viewer (Eco, 1976, p.68; 1989, p.56).

The analyzed scenes indicate that silence simultaneously fulfills three primary functions within the narrative. First, the absence of textual guidance requires readers to cognitively bridge the gaps between scenes, thereby enhancing empathetic engagement (p.41). Second, silence intensifies emotional impact, as feelings are communicated directly through imagery by means of facial expressions, the use of light and shadow, and rhythmic sequencing. Finally, the absence of a linguistic framework renders the narrative open to interpretation, providing readers with a broad space for meaning construction.

The spatial design of the work conveys the emotional dimensions of the migrant experience. Monumental buildings, labyrinthine streets, and a pervasive sense of unfamiliarity represent both the iconography of the modern city and the uncertainty associated with cultural displacement. This spatial organization can also be interpreted in relation to Lefebvre's theory of the social production of space.

Semiotic Function of Objects

Suitcase:

The suitcase symbolizes both the material burden of migration and the portable dimension of identity. As one of the most prominent objects in the narrative, it functions as a visual representation of the transportable core of personal and cultural identity (Figure 5).

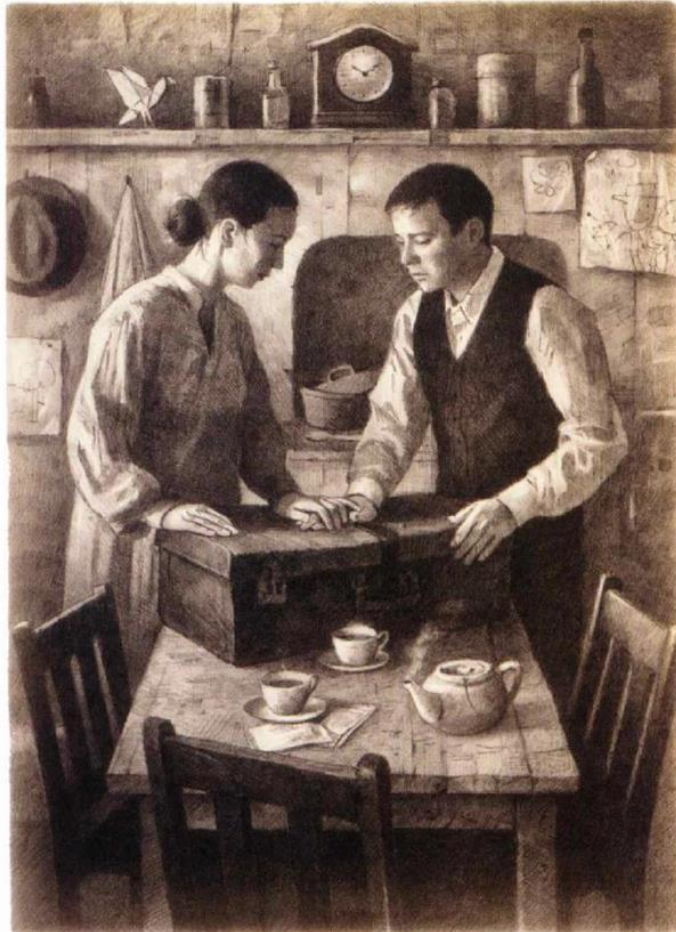

Figure 5: Suitcase (Tan, 2006, p.9)

In the process that Barthes describes as the “mythologization of the object,” the suitcase ceases to function merely as a personal belonging and instead comes to signify the necessity and uncertainty of migration (Barthes, 1957, p.119).

Photograph:

The photograph symbolizes both the attempt to preserve memory and the concept of postmemory (Figure 6). In *The Arrival*, photographs constitute the only tangible evidence of family ties, a previous life, and a lost homeland. Hirsch’s concept of “postmemory,” introduced in *Family Frames*, suggests that individuals who have not directly witnessed a traumatic past construct their memory through familial images and narratives (Hirsch, 1997, p.22). For Tan’s migrant protagonist, the photograph functions simultaneously as evidence of loss and as a means of maintaining a connection to the future. Consequently, it serves not merely as a visual record of the past but also as a symbolic object through which identity, belonging, and memory are negotiated and preserved.

Figure 6: Photograph (Tan, 2006, p.8)

The photograph serves as the primary anchor to the life the migrant has left behind. At the same time, it functions as an emotional point of fixation through which severed relationships are mentally reconstructed. In this respect, the object generates meaning without requiring any linguistic explanation, demonstrating that a visual sign can independently carry a substantial narrative burden. This characteristic is consistent with multimodal communication theory, which emphasizes the capacity of visual modes to produce meaning autonomously (Jewitt, 2009).

Foreign Alphabet:

The foreign alphabet symbolizes linguistic alienation and cultural barriers. The intentionally unreadable scripts designed by Tan make visible the first cultural obstacle encountered by the migrant. The incomprehensibility of the unfamiliar language represents the subject's inability to establish a position within the new cultural order (Figure 7).

Figure 7: Linguistic Alienation (Tan, 2006, p.34)

The rupture between the signifier and the signified exposes the impossibility of cultural intelligibility and meaningful orientation within an unfamiliar symbolic order.

Fantastical Creature:

The fantastical creature symbolizes the first relationship of trust and a form of post-traumatic attachment. In Tan's illustrations, the creature that accompanies the protagonist represents the migrant's first emotional connection within the new World (Figure 8). It can be interpreted as a transitional object onto which a child -or an adult experiencing trauma- invests emotional significance in order to adapt to an unfamiliar environment. Furthermore, the creature may be read as a guiding figure that embodies a sense of security, orientation, and emotional support in the face of the uncertainty experienced by the migrant in the new environment.

Figure 8: Fantastical Creature (Tan, 2006, p.48)

The creature signifies that the unknown world is not inherently threatening but rather a space in which relationships can be established and trust can emerge.

Bureaucratic Stamps and Forms:

These elements symbolize biopolitics and the regulation of the migrant body through institutional power. In Tan's narrative, stamps, forms, and official documents function not only as administrative instruments but also as mechanisms through which political authority classifies, monitors, and directs individuals (Figure 9). As Foucault argues in his analysis of biopolitics, modern power does not merely discipline bodies; it transforms them into instruments of population management and governance on a broader social scale (Foucault, 1978, p. 139). The stamp represents both the visibility and invisibility of the individual in relation to the state. While it grants official recognition and legibility within bureaucratic systems, it simultaneously reduces the migrant to an administratively categorized subject whose identity is defined through institutional procedures and mechanisms of control.

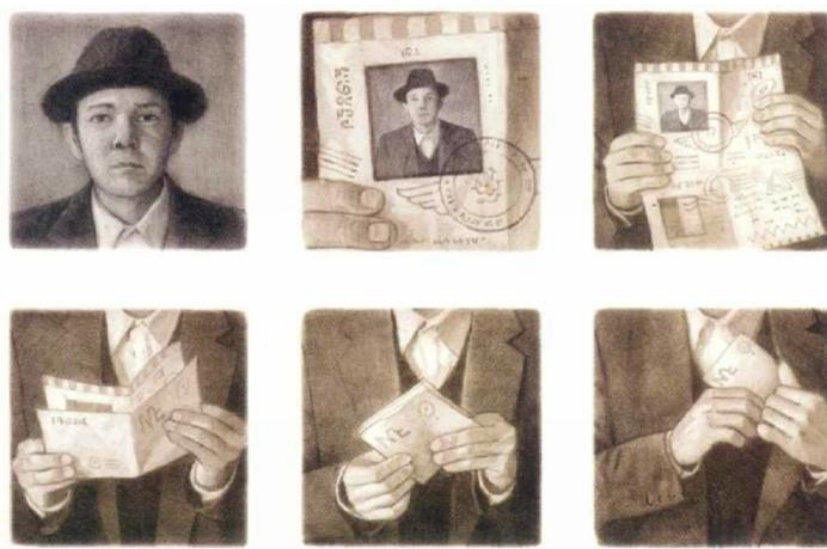

Figure 9: Stamps and Forms (Tan, 2006, p.30)

In *The Arrival*, objects and spaces function not as passive decorative elements but as active semiotic structures through which migration, identity, memory, and power relations are articulated. This demonstrates that wordless narratives possess the capacity to communicate complex and abstract concepts through visual signs, thereby highlighting the communicative potential of visual storytelling independent of linguistic expression.

Narrative Rhythm and the Visual Construction of Time

In *The Arrival*, time is visually constructed through panel sequencing and page composition. In scenes characterized by dense sequences of small panels, the narrative pace accelerates, whereas sections featuring full-page panoramas -particularly on page 45- create the impression of slowed temporal progression.

This rhythmic structure directly shapes the reader's narrative experience. While rapid sequences evoke a sense of uncertainty and disorientation, expansive panoramic compositions provide spaces for reflection and contemplation. Through the manipulation of visual rhythm, the narrative regulates both temporal perception and emotional intensity, guiding the reader's engagement with the unfolding migration experience.

General Evaluation of the Findings

The findings indicate that *The Arrival* employs silent visual narration not merely as an aesthetic choice but as a systematic communicative strategy. Silence, space, objects, and narrative rhythm operate together as the principal mechanisms through which meaning is constructed within the visual narrative.

The visual materials used in this article have been included solely for the purposes of academic analysis and scholarly discussion. All copyrights and intellectual property rights remain the property of Shaun Tan and the respective publisher.

Discussion

The findings of this study demonstrate that silence, spatial composition, object semiotics, and narrative rhythm function as the primary communicative mechanisms that guide meaning-making in Shaun Tan's *The Arrival*. The results are largely consistent with Barthes' semiotic

framework, Eco's theory of the open work, and Kress and van Leeuwen's model of visual grammar. In particular, the transformation of the reader into an active interpreter through the strategic use of silence supports Eco's argument that meaning is not fixed within the text itself but is continuously reconstructed by the reader.

The findings further suggest that wordless narratives should not be regarded merely as children's literature or as supplementary visual materials. In the case of *The Arrival*, visual signs effectively communicate complex social phenomena such as migration, identity, trauma, and belonging without reliance on written language. This confirms the central premise of multimodal communication theory, namely that the visual mode is capable of functioning as an autonomous communicative system.

While previous studies on *The Arrival* have primarily focused on themes of migration and cultural representation, the present research differs by foregrounding the communicative structure of the work and the strategic role of silence in the construction of meaning. In this respect, the study offers a new theoretical perspective for examining wordless narratives within the broader field of communication studies.

Conclusion and Recommendations

This study has demonstrated the significance of Shaun Tan's *The Arrival* in revealing the communicative potential of wordless narratives. The visual analysis conducted within the scope of the research indicates that meaning can be produced not only through language but also through the interaction of visual elements such as silence, spatial organization, object semiotics, body language, and narrative rhythm. The findings reveal that wordless narratives constitute an effective communicative system for representing complex social and cultural experiences.

The study further shows that silence should not be understood merely as the absence of text; rather, it functions as a deliberate communicative strategy that encourages readers to participate actively in the process of meaning-making. In particular, the gaps between sequential panels, the absence of textual explanations, and the use of visual metaphors invite readers to reconstruct meaning through their own cognitive and emotional engagement. Consequently, wordless narratives transform readers from passive recipients into active interpreters.

Another important finding concerns the narrative role of space and objects. Monumental architectural structures, unfamiliar alphabets, photographs, suitcases, fantastical creatures, and bureaucratic documents function as symbolic carriers of migration, belonging, identity, memory, and power relations. Through these visual signs, complex emotional and cultural experiences are expressed at a symbolic level, thereby enhancing the communicative depth of the narrative.

The findings also demonstrate that *The Arrival* reconstructs migration as a universal human experience. The strategy of silence enables readers from different linguistic and cultural backgrounds to engage with the narrative, making the work particularly inclusive in terms of intercultural communication. The absence of written language expands the interpretive possibilities of the text and allows readers to incorporate their own experiences into the process of meaning construction.

From a theoretical perspective, the study confirms that Barthes' semiotic approach, Eco's concept of the open work, and Kress and van Leeuwen's theory of multimodal communication provide a productive framework for the analysis of wordless narratives. Moreover, the research contributes to the literature by proposing a methodological approach that integrates semiotics, visual discourse analysis, and multimodal communication theory in the examination of visual narratives.

In this context, the following recommendations are proposed based on the findings of the present study:

Future research may undertake comparative analyses of *The Arrival* and Shaun Tan's other works in order to identify continuities and variations in the artist's visual storytelling strategies.

Wordless narratives produced in different cultural contexts may be compared to explore the universal and culture-specific dimensions of visual communication strategies.

Reader-response studies may be conducted to examine how individuals from diverse age groups, educational backgrounds, and cultural contexts interpret and make sense of wordless narratives.

Silent storytelling techniques employed in contemporary communication environments, such as digital storytelling, animation, video games, and interactive media, may be investigated through the theoretical framework proposed in this study.

It is anticipated that expanding interdisciplinary research on the representation of themes such as migration, identity, trauma, and belonging across different visual narratives will make significant contributions to the literature on communication studies and visual culture.

The Arrival demonstrates that wordless narratives are powerful communicative systems capable of fostering intercultural communication and engaging readers in active processes of meaning-making through visual signs. As such, the work constitutes an important theoretical and methodological reference for future research in visual communication, visual culture, narrative studies, and multimodal communication.

Sessiz Anlatıların İletişimsel Gücü: Shaun Tan “The Arrival” Kitabının Görsel İletişim Bağlamında İncelenmesi

Giriş

Görsel kültürün baskın hâle geldiği çağdaş iletişim ortamında, sözcüksüz hikâyeler anlam üretiminin alternatif yollarını araştırmak için önemli bir kuramsal ve pratik zemin sunar. Göz, görsel uyarılara duyarlı olması sebebiyle, çevredeki sembollere, görüntülere ve simgelere tepki verir. (Güreken, 2025, s.53). John Berger’in “görmek, söz söylemeden önce gelir” ifadesi (1972, s.7), görsel anlatıların dilsel metinlerden bağımsız olarak düşünsel süreçleri harekete geçirdiğini vurgular. Bu tespit, sözcüksüz anlatılarda okurun bilişsel ve duygusal katılımını güçlendiren bilinçli bir anlatı stratejisi olduğunu gösterir. Bu yönüyle sözcüksüz hikâye, okuru edilgen bir alıcı olmaktan çıkarıp görüntüler arası ilişkileri aktif biçimde kuran bir anlam ortağına dönüştürür.

Görsel kültür kuramcıları, özellikle Mitchell (2005) ve Mirzoeff (2015), modern toplumda anlamın giderek görüntüler üzerinden üretildiğini belirtir. Görsel göstergeler yalnızca temsil edici değildir; aynı zamanda öğrenme ve kavramsallaştırma süreçlerinde de belirleyici rol oynar (Şahin, 2014, s.1311). Bu bağlamda sözcüksüz hikâyeler, izleyicinin görüntülerden anlam çıkarma kapasitesini geliştiren ve düşünsel süreçleri görsel bir düzen içinde somutlaştıran anlatı biçimleridir (Arnheim, 1969, s.18).

Shaun Tan’ın The Arrival (2006) adlı eseri, tamamen görsel bir yapıyla çok katmanlı bir anlatı kurması ve sessizliği temel bir strateji olarak kullanması bakımından bu tür anlatıların potansiyeline güçlü bir örnek sunar. Eserin görsel dünyası, çizimler arası boşluklar, ardışıklık, kompozisyon, jestler ve nesne kullanımından oluşan kompleks bir görsel söylem üretir. Bu yönüyle The Arrival, sözcüksüz hikâyelerin iletişimsel işleyişini anlamak için uygun bir inceleme nesnesi hâline gelir.

Mevcut alanyazında sözcüksüz anlatıların iletişimsel boyutuna ilişkin kuramsal ve yöntemsel bir boşluk bulunmaktadır. Görsel göstergelerin nasıl anlam ürettiği, sessiz anlatıların karmaşık toplumsal deneyimleri hangi stratejilerle temsil ettiği ve okurun bu temsilleri hangi bilişsel süreçler aracılığıyla yorumladığı yeterince açıklığa kavuşturulmamıştır.

Çalışmanın amacı, Tan’ın eserini disiplinlerarası bir yaklaşımla çözümleyerek sessiz görsel anlatıların iletişim bilimi, görsel kültür ve tasarım içindeki yerini kuramsal bir netlik ve yöntemsel bir derinlikle ortaya koymaktır. Bu doğrultuda araştırma, sözcüksüz bir anlatının nasıl çok katmanlı bir iletişim ağı kurduğunu, görsel göstergelerin metinsiz bir bağlamda hangi anlam üretim süreçlerini tetiklediğini ve sessizliğin anlatısal bir tercih olarak nasıl işlediğini ayrıntılı biçimde incelemeyi hedeflemektedir. Ayrıca çalışma, The Arrival üzerinden sessiz anlatıların göç, kimlik, travma ve kültürel uyum gibi karmaşık toplumsal temaları temsil etme kapasitesini açıklığa kavuşturmayı; böylece bu tür görsel metinlerin akademik araştırmalarda ve tasarım uygulamalarında kullanılabilirliğini artırmayı amaçlamaktadır.

Bu çalışma, kuramsal bir tartışmadan ziyade, tekil bir görsel metnin sistematik nitel çözümlemesine dayanan bir araştırma makalesi olarak tasarlanmıştır. *The Arrival* üzerinden yürütülen çözümlemede dört temel araştırma sorusunu merkeze almaktadır. İlk olarak, eserde anlamın hangi görsel söylemsel mekanizmalar aracılığıyla üretildiği incelenmektedir. İkinci olarak, sessizliğin anlatı içinde nasıl bir iletişim stratejisi olarak işlediği değerlendirilmekte; sahneler arası boşlukların, ritmin ve metinsizliğin anlam kurulumuna katkısı tartışılmaktadır. Üçüncü olarak, jestler, mekân düzeni ve nesne semiyotığının görsel anlatının duygusal ve kültürel katmanlarını nasıl derinleştirdiği araştırılmaktadır. Son olarak, sözcüksüz hikâyelerin multimodal iletişim bağlamında nasıl bir kuramsal model sunduğu ortaya konulmaktadır.

Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu araştırmanın amacı, Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı sözcüksüz anlatısını görsel iletişim, göstergebilim ve multimodal iletişim kuramları çerçevesinde inceleyerek anlamın görsel göstergeler aracılığıyla nasıl üretildiğini değerlendirmektir. Çalışma, sessizlik, görsel sembolizm, mekânsal kompozisyon, nesne semiyotiği ve anlatı ritmi gibi unsurların iletişimsel işlevlerini analiz ederek sözcüksüz anlatıların çok katmanlı anlam üretim süreçlerini açıklamayı hedeflemektedir.

Araştırmanın önemi, sözcüksüz anlatıların iletişimsel boyutuna ilişkin alanyazındaki kuramsal ve yöntemsel boşluğa katkı sunmasından kaynaklanmaktadır. Günümüzde görsel kültürün ve multimodal iletişim biçimlerinin giderek yaygınlaşmasına rağmen, sözcüksüz anlatıların anlam üretme mekanizmaları ve karmaşık toplumsal deneyimleri temsil etme kapasiteleri yeterince incelenmemiştir. Bu çalışma, *The Arrival* örneği üzerinden sessiz görsel anlatıların göç, kimlik, travma ve kültürel uyum gibi temaları nasıl temsil ettiğini belirleyerek görsel iletişim, görsel kültür ve multimodal okuryazarlık alanlarına kuramsal ve yöntemsel katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Literatür Özeti ve Araştırmanın Katkısı

Sözcüksüz anlatılar ve görsel hikâye anlatımı üzerine yapılan çalışmalar, özellikle görsel okuryazarlık, çocuk edebiyatı, resimli kitap araştırmaları ve multimodal iletişim alanlarında yoğunlaşmaktadır. Lawrence R. Sipe (2008), sözcüksüz kitapların okuyucuyu aktif bir anlam üreticisine dönüştürdüğünü vurgularken; Frank Serafini (2014), görsel anlatılarda anlamın yalnızca görüntülerden değil, görüntüler arasındaki ilişkilerden ve tasarımsal düzenlemelerden doğduğunu belirtmektedir. Maria Nikolajeva ve Carole Scott (2001) ise resimli kitaplarda metin ve görsel arasındaki ilişkiyi incelemiş, görsel anlatıların bağımsız anlam üretme potansiyeline dikkat çekmiştir.

Görsel iletişim ve multimodalite alanındaki çalışmalar, anlamın yalnızca dil aracılığıyla değil, farklı gösterge sistemlerinin etkileşimiyle üretildiğini vurgulamaktadır. Roland Barthes'ın (1977) göstergebilim yaklaşımı, görsel göstergelerin çok katmanlı anlam yapısını açıklarken; Umberto Eco'nun (1989) "açık yapıt" kavramı, okuyucunun anlam üretimindeki etkin rolünü vurgulamaktadır. Gunther Kress ve Theo van Leeuwen (2006) tarafından geliştirilen görsel gramer yaklaşımı ise görsel unsurların dilsel yapılardan bağımsız olarak iletişimsel işlevler üstlenebildiğini göstermektedir. Frank Serafini'nin multimodal okuryazarlık çalışmaları da görsel imgelerin, tipografinin ve tasarım unsurlarının bağımsız anlam kaynakları olarak işlediğini belirtmiştir.

Shaun Tan'ın *The Arrival* adlı eseri üzerine gerçekleştirilen araştırmalar ağırlıklı olarak göç, kimlik, yabancılaşma, kültürel uyum ve bellek temalarına odaklanmıştır. Evelyn Arizpe, Teresa Colomer ve diğer araştırmacılar, eserin kültürlerarası iletişim ve göç deneyimini anlamadaki eğitimsel potansiyelini değerlendirmişlerdir. Benzer şekilde çeşitli çalışmalar, *The Arrival*'ı görsel metaforlar, travma anlatıları ve kültürel temsil bağlamında incelemiş; ancak eserin iletişimsel yapısı, sessizlik stratejisi ve multimodal anlam üretim mekanizmaları sınırlı ölçüde ele alınmıştır.

Bu nedenle alanyazında, sözcüksüz anlatıların iletişimsel işleyişini bütüncül biçimde açıklayan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Görsel göstergelerin nasıl anlam ürettiği, sessiz anlatıların karmaşık toplumsal deneyimleri hangi iletişim stratejileriyle temsil ettiği ve okuyucunun bu sürece nasıl katıldığı yeterince açıklığa kavuşturulmamıştır.

Bu çalışma, söz konusu boşluğu doldurmayı amaçlayarak *The Arrival*'ı görsel iletişim, göstergebilim ve multimodal iletişim kuramlarını bir araya getiren disiplinlerarası bir yaklaşımla incelemektedir. Araştırmanın özgün katkısı, eseri yalnızca göç ya da kültürel temsil bağlamında değerlendirmek yerine, sessizlik, nesne semiyotiği, mekânsal kompozisyon ve anlatı ritmi gibi unsurlar üzerinden çok katmanlı bir iletişim sistemi olarak ele almasıdır. Ayrıca çalışma, sözcüksüz anlatıların analizine yönelik kuramsal ve yöntemsel bir çerçeve önererek görsel iletişim, görsel kültür, multimodal okuryazarlık ve anlatı araştırmaları literatürüne katkı sağlamaktadır.

Araştırma Soruları ve Sınırlılıklar

Bu araştırmada ele alınan temel araştırma soruları aşağıdaki gibidir:

The Arrival'da anlam hangi görsel söylemsel mekanizmalar aracılığıyla üretilmektedir?

Sessizlik anlatı içerisinde nasıl bir iletişim stratejisi olarak işlev görmektedir?

Jestler, mekânsal düzenlemeler ve nesne semiyotiği anlatının duygusal ve kültürel katmanlarını nasıl derinleştirmektedir?

Sözcüksüz anlatılar multimodal iletişim bağlamında nasıl bir kuramsal model sunmaktadır?

Bu çalışma yalnızca Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı eserine odaklanmaktadır. Araştırma sözcüksüz görsel anlatının iletişimsel yapısını derinlemesine incelemeyi hedeflemektedir. Bu nedenle elde edilen bulgular, benzer nitelikteki sözcüksüz anlatılar için kuramsal ve yöntemsel bir referans çerçevesi sunmakla sınırlıdır.

Yöntem

Araştırma Modeli ve Veri Toplama Yöntemleri

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemleri kapsamında doküman incelemesine dayalı betimleyici-yorumlayıcı bir görsel analiz olarak tasarlanmıştır. Araştırma, Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı sözcüksüz grafik anlatısını tekil bir örnek olay olarak ele almakta ve eserin görsel anlatı stratejilerini, anlam üretim süreçlerini ve iletişimsel işleyişini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Tekil örnek olay yaklaşımı, özellikle karmaşık ve çok katmanlı kültürel üretimlerin ayrıntılı biçimde çözümlenmesine olanak tanınması bakımından tercih edilmiştir. Sözcüksüz anlatılar, dilsel yönlendirmeden arındırılmış yapıları nedeniyle görsel göstergelerin anlam üretimindeki rolünü açık biçimde gözlemlenebilir. Bu bağlamda *The Arrival*, hem metinsiz yapısı hem de göç, yabancılaşma, kimlik ve bellek gibi toplumsal temaları yoğun biçimde işlemesi nedeniyle bu çalışma için temsili ve elverişli bir örnek oluşturmaktadır.

Araştırma deseni, nicel ölçüm veya karşılaştırmalı genelleme iddiası taşımamakta; bunun yerine görsel anlatının içsel mantığını, söylemsel örgütlenmesini ve izleyiciyle kurduğu iletişim biçimini nitel çözümleme yoluyla ortaya koymayı hedeflemektedir.

Veri Kaynağı ve Analiz Birimleri

Araştırmanın veri kaynağını, Shaun Tan tarafından 2006 yılında yayımlanan *The Arrival* adlı eser oluşturmaktadır. Tamamı görsel anlatıdan oluşan eser, 119 sayfa ve çok sayıda ardışık görsel sahneden meydana gelmektedir. Çalışma kapsamında eser bütüncül olarak incelenmiş; ancak analiz

sürecinde, araştırma soruları doğrultusunda anlam üretimi açısından temsil gücü yüksek sahneler ayrıntılı biçimde çözümlenmiştir.

Analiz birimleri, görsel anlatının hem mikro hem makro düzeyde çözümlenebilmesine olanak tanıyacak şekilde aşağıdaki biçimde belirlenmiştir:

Tekil paneller: Jest, mimik, yüz ifadesi, sembolik nesne kullanımı ve duygusal yoğunluk taşıyan kareler.

Ardışık panel dizileri (sekanslar): Zaman, hareket, ritim ve anlatı sürekliliğinin kurulduğu sahne dizileri.

Nesne odaklı sahneler: Valiz, fotoğraf, yabancı alfabe, bürokratik belgeler ve fantastik yaratık gibi anlatısal ve sembolik işlev üstlenen nesnelerin yer aldığı kompozisyonlar.

Mekân ve ölçek vurgusu içeren kompozisyonlar: Göç deneyimini, yabancılaşmayı ve güç ilişkilerini temsil eden mimari düzenlemeler ve kentsel mekân tasarımları.

Bu analiz birimleri, eserdeki görsel göstergelerin tek tek incelenmesine olduğu kadar, anlatının bütünsel yapısının anlaşılmasına da olanak sağlamaktadır.

Kodlama Süreci

Veri analizi, nitel içerik analizi ve görsel çözümleme ilkeleri doğrultusunda üç aşamalı bir kodlama süreci izlenerek gerçekleştirilmiştir. Kodlama süreci, görsel veriden kuramsal yoruma geçişi şeffaf biçimde ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Açık Kodlama

İlk aşamada eser, herhangi bir kuramsal çerçeveye doğrudan bağlanmaksızın ayrıntılı biçimde incelenmiştir. Bu aşamada görsel sahneler betimlenmiş; jest ve mimikler, beden dili, mekânsal düzenlemeler, ışık-gölge kullanımı, kompozisyon, panel boyutları ve ardışıklık ilişkileri tanımlanmıştır. Görseller, “ne gösteriliyor?” sorusu temelinde çözümlenerek ilk betimsel kodlar oluşturulmuştur.

Eksenel Kodlama

Açık kodlama sürecinde elde edilen betimlemeler, ortak anlam örüntüleri doğrultusunda tematik kategoriler altında yeniden düzenlenmiştir. Bu aşamada görsel unsurlar arasındaki ilişkiler dikkate alınarak aşağıdaki temalar belirlenmiştir:

- Göç ve geçiş deneyimi
- Yabancılaşma ve kültürel belirsizlik
- Bellek, kimlik ve aidiyet
- Sessizlik ve anlatısal boşluk
- Bürokratik düzen ve iktidar

Bu temalar, görsel anlatının temel anlam eksenlerini oluşturmakta ve analiz sürecinin omurgasını meydana getirmektedir.

Seçici Kodlama

Son aşamada temalar, göstergebilim, multimodal iletişim kuramı ve görsel anlatı literatürüyle ilişkilendirilerek yorumlanmıştır. Kodlar arasındaki ilişkiler bütüncül bir anlatı çerçevesi içinde değerlendirilmiş; görsel bulgular kuramsal kavramlarla eşleştirilmiştir. Bu aşama, veriden kurama geçişin sağlandığı analitik düzeyi temsil etmektedir.

Analiz Süreci

Analiz süreci, *The Arrival* adlı eserde yer alan görsel anlatı unsurlarının sistematik olarak incelenmesine dayanmaktadır. Çalışmada seçilen sahneler; kompozisyon, panel ardışıklığı, mekânsal düzenleme, beden dili, nesne kullanımı ve sembolik göstergeler açısından değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler açık kodlama, eksenel kodlama ve seçici kodlama aşamalarından geçirilerek tematik kategoriler altında sınıflandırılmıştır. Ardından bulgular, Roland Barthes'ın göstergebilim yaklaşımı, Kress ve van Leeuwen'in görsel gramer kuramı ile multimodal iletişim kuramı çerçevesinde yorumlanmıştır. Bu süreç sayesinde görsel göstergelerin anlam üretimindeki işlevleri ve sözcüksüz anlatının iletişimsel yapısı bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmiştir.

Etik İlkeler ve Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma süreci boyunca bilimsel etik ilkelere titizlikle uyulmuştur. Çalışma kapsamında yalnızca görsel inceleme ve doküman analizi yöntemlerinden yararlanılmış, araştırma nesnesine herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır. Analiz edilen görsel veriler, Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı yayımlanmış eserinden elde edilmiş olup, çalışma boyunca akademik dürüstlük ve kaynak gösterme ilkeleri gözetilmiştir. Araştırmada kullanılan tüm yorumlar ve analizler araştırmacı tarafından üretilmiş olup, üçüncü taraflara ait herhangi bir analiz veya değerlendirme izinsiz kullanılmamıştır.

Araştırmanın sınırlılıkları aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

Araştırma yalnızca Shaun Tan'ın *The Arrival* (2006) adlı eserine odaklanmaktadır. Bu nedenle elde edilen bulgular farklı sözcüksüz anlatı türlerine doğrudan genellenemez.

Çalışma, tekil örnek olay yaklaşımıyla yürütüldüğünden karşılaştırmalı bir analiz içermemektedir.

Araştırma kapsamında yalnızca görsel anlatı unsurları incelenmiş; okuyucu alımlama süreçleri, izleyici tepkileri veya deneysel veri toplama yöntemleri değerlendirme dışında bırakılmıştır.

Analiz süreci, göstergebilim, görsel gramer ve multimodal iletişim kuramları çerçevesinde gerçekleştirilmiş olup, farklı kuramsal yaklaşımlar farklı yorumlara ulaşılmasına olanak sağlayabilir.

Bulgular, araştırmacının nitel yorumlarına dayalı olduğundan, görsel anlatının farklı okuyucular tarafından farklı biçimlerde anlamlandırılması mümkündür.

Bu sınırlılıklar doğrultusunda araştırma, sözcüksüz görsel anlatıların iletişimsel yapısının anlaşılmasına katkı sunan kuramsal ve yöntemsel bir model önermeyi amaçlamaktadır.

Kuramsal Çerçeve

Bu çalışma, sözcüksüz hikâyelerde anlam üretimini açıklamak için göstergebilim, multimodal iletişim ve görsel algı kuramlarından yararlanmaktadır. Barthes'ın göstergebilim yaklaşımı görüntülerin hem doğrudan hem de kültürel kodlarla şekillenen çok katmanlı anlamlar ürettiğini; Eco'nun "açık yapıt" kavramı ise metinsiz anlatıların yoruma açıklığını ve okurun aktif anlam kurucu rolünü vurgular. Kress ve van Leeuwen'in multimodalite kuramı, görsel modun yazılı dile ihtiyaç duymaksızın iletişimsel bir sistem oluşturabileceğini savunurken, Serafini'nin multimodal okuryazarlık modeli görsel imgeler ve tasarım öğelerinin birer "semiotic resource" olarak işlediğini ortaya koyar. Arnheim'in görsel düşünme kavramı, okurun sahneler arasındaki ilişkileri bilişsel olarak tamamlayarak anlamı inşa ettiğini açıklar. Travma kuramı ise sessizlik, kopukluk ve belirsizlik gibi görsel stratejilerin göç deneyiminin kırılğan yönlerini ifade etmedeki işlevini destekleyici bir çerçeve sunar. Bu teorik yaklaşım bir arada ele alındığında, *The Arrival*'ın tamamen görsel bir yapı üzerinden güçlü bir iletişimsel ve kültürel temsil sistemi kurduğu görülmektedir.

Bulgular

Bu bölümde, *The Arrival* adlı eserin görsel yapısından elde edilen bulgular, yöntem bölümünde tanımlanan analiz birimleri ve tematik kategoriler doğrultusunda sunulmaktadır. Bulgular, doğrudan eserden seçilen sahneler üzerinden betimlenmiş; her alt başlık altında görsel veri, analitik yorum ve tematik ilişki sıralaması izlenmiştir. Böylece bulguların kuramsal bir genellemeden değil, görsel anlatının somut unsurlarından tüetildiği açık biçimde ifade edilmiştir.

Sessizliğin Anlatısal ve İletişimsel İşlevi

Eserde sessizlik, dilsel bir eksiklikten ziyade anlatının temel yapılandırıcı unsurlarından biri olarak işlev görmektedir. Özellikle 41-45. sayfalar arasında yer alan ardışık sahnelerde, karakterin yüz ifadelerinin yakın planlarla verilmesi ve sahneler arasında herhangi bir metinsel yönlendirme bulunmaması dikkat çekmektedir. Bu sahnelerde anlatı, yalnızca bakışlar, duruşlar ve mekânsal boşluklar aracılığıyla ilerlemektedir.

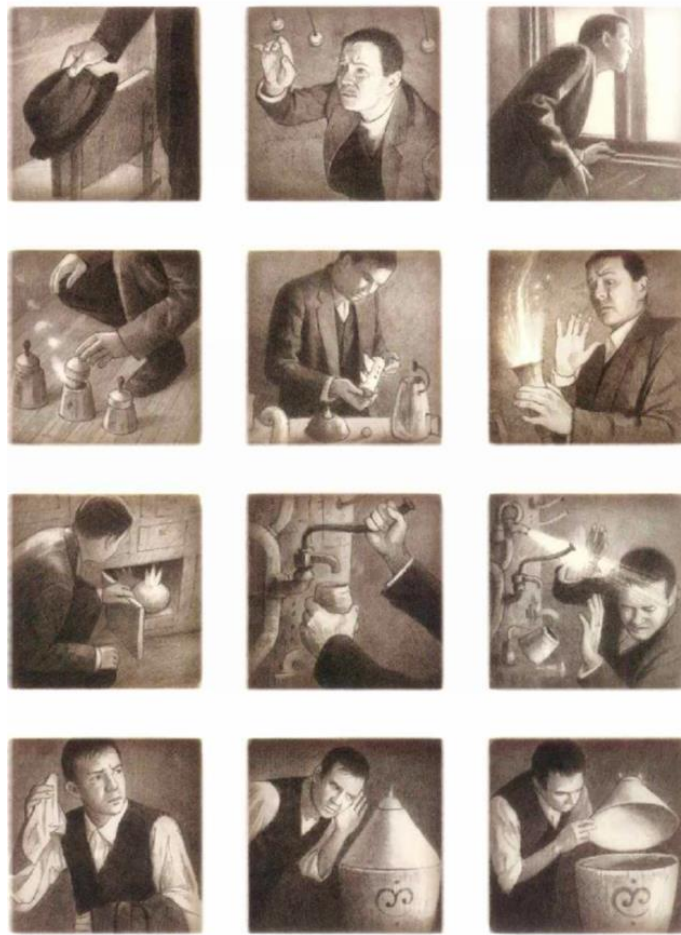
41. sayfadaki dar kadrallı iç mekân sahnesi ile 45. sayfadaki geniş şehir manzarası arasında karakterin duygusal durumuna ilişkin herhangi bir sözel açıklama sunulmamıştır. Bu geçiş, okurun sahneler arasındaki boşlukları kendi bilişsel ve duygusal süreçleriyle tamamlamasını zorunlu kılmaktadır. Bu durum, sessizliğin anlatı içinde empatik katılımı artıran bir iletişim stratejisi olarak kullanıldığını göstermektedir.

Eserdeki büyük ölçekli mimari yapılar ve dar iç mekânlar, göçmenin marjinalleşmiş ve yönünü yitirmiş konumunu görsel olarak yeniden üretmektedir (Görsel 1). Bu bulgu, görsel tasarımın toplumsal ilişkileri temsil etme gücüne dair teorik yaklaşımlarla örtüşmektedir.

Görsel 1: Büyük Ölçekli Mimari Yapılar (Tan, 2006, s.45)

Tan'ın sinematografik kadrallık tercihleri -yakın planlar, geniş planlar, ritmik ardışıklık-Metz'in görüntü anlatısına ilişkin yaklaşımıyla uyumludur; sahneler sinematik bir akış yaratır ve okuru deneyimin içine çeker (Görsel 2) (1974, s.45).

Görsel 2: Sinematik Akış, (Tan, 2006, s.41)

Panel ardışıklıkları arasındaki boşluklar, okurun anlatıya bilişsel olarak katılımını sağlayan ve zamanın görsel olarak kurulmasına imkân tanıyan bir yapı oluşturmaktadır. Sözcüksüz hikâyelerde anlatı, dilsel yönlendirme olmadığından okurun kareler arasındaki ilişkileri zihinsel olarak tamamlamasına dayanır. Kompozisyon, ardışıklık ritmi, metaforik imgeler ve beden dili temel anlatı araçlarını oluşturur (McCloud, 1993, s.66). *The Arrival*, bu stratejileri bütüncül biçimde kullanarak mekân, nesne ve karakter düzenlemelerini çok katmanlı bir görsel dile dönüştürür ve sessiz anlatının dilsel metne ihtiyaç duymaksızın duygusal ve anlamca zengin bir hikâye üretebileceğini gösterir.

Mekân ve Ölçek Üzerinden Yabancılaşmanın Görsel İnşası

Göç ve yabancılaşma teması, eserde ağırlıklı olarak mekânsal düzenlemeler ve ölçek karşıtıları üzerinden görselleştirilmektedir. Özellikle 45. ve 49. sayfalarda yer alan geniş plan şehir manzaralarında, karakterin mimari yapılar karşısında küçük ölçekli biçimde konumlandırıldığı görülmektedir.

Devasa yapılar, karmaşık makineler ve tanıdık olmayan kent dokusu, karakterin yeni çevre karşısındaki yönsüzlüğünü ve kırılganlığını görsel olarak pekiştirmektedir. Buna karşılık 8-9. sayfalarda yer alan dar iç mekân sahneleri, sıkışmışlık ve belirsizlik duygusunu öne çıkarmaktadır. Bulgular, mekânın anlatıda pasif bir arka plan değil, anlam üretimine doğrudan katılan aktif bir unsur olduğunu göstermektedir. Hayali yaratıklar, yabancı mimariler ve sembolik nesneler okur tarafından kültürel çağrışımlar aracılığıyla anlamlandırılmaktadır (Görsel 3).

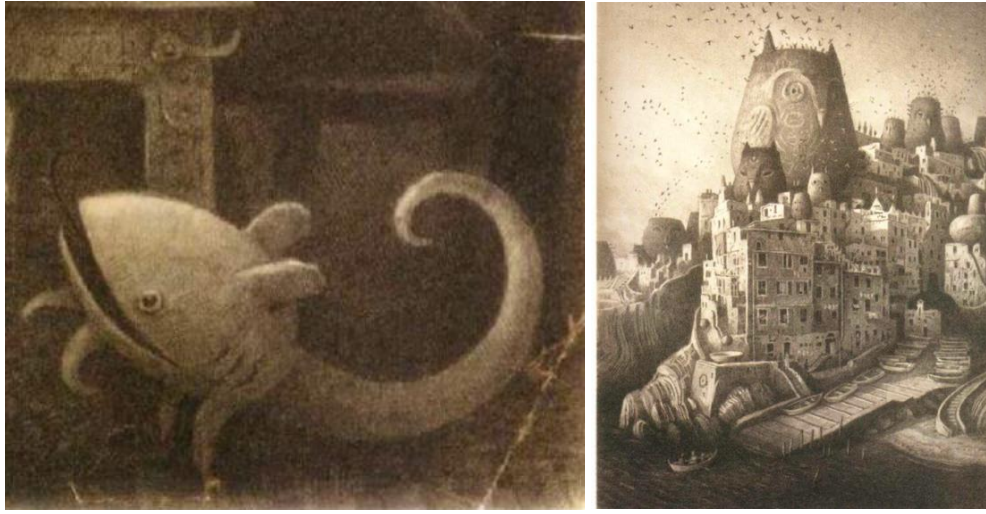
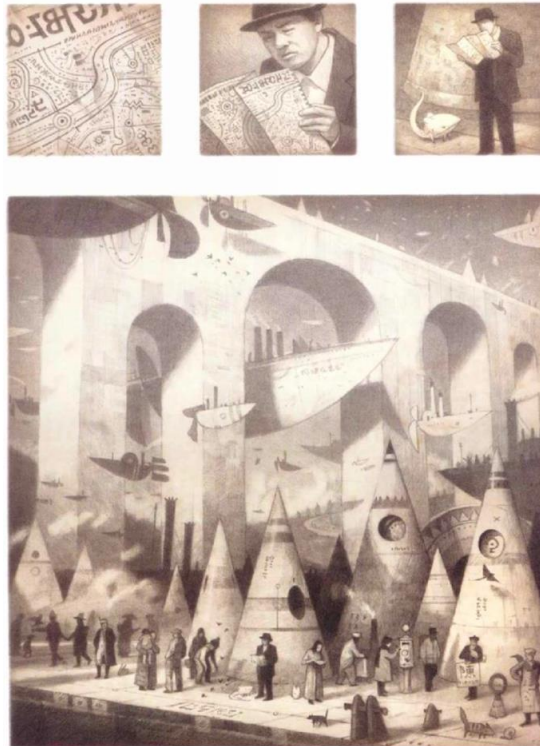

Figure 3: Fantastik Yaratıklar, Yabancı Mimari Formları, (Tan, 2006, s.11-71)

Tan'ın imgelerinde tanınık ile yabancı arasındaki geçiş alanı, Freud'un tekinsizlik kavramıyla ilişkilendirilebilir (1919/2003, s.124). Tan'ın yaratıkları, göçmenin belirsizlik ve yabancılaşma deneyimini estetik bir ağıta dönüştürmektedir. Devasa yapılar ve okunamaz işaretler, Lakoff ve Johnson'ın kavramsal metafor kuramında tanımladığı biçimde soyut deneyimleri somut görsel düzeneklere dönüştürmektedir (1980, s.5) (Görsel 4). Bu metaforik yapı, görsel retorik'in duygusal etkiyi güçlendiren işleviyle birleşerek izleyicinin sahneyle empatik bağ kurmasını sağlamaktadır (Hill, 2004).

Görsel 4: Devasa Yapılar, Okunmaz İşaretler (Tan, 2006, s.49)

The Arrival'da görsel göstergeler, tekil ve sabit anlamlara indirgenmeyen bir yapı sergilemektedir. Tan'ın imgeleri, okurun kendi göç, kayıp ve yabancılaşma deneyimleriyle birleşerek

farklı yorum katmanları üretmekte; bu durum anlatının yoruma açık bir görsel düzenek olarak işlediğini göstermektedir. Bu çoklu anlam yapısı, görsel göstergelerin izleyicinin kültürel birikimine bağlı olarak yeniden üretildiğini vurgulayan Eco'nun "açık yapıt" yaklaşımıyla uyumludur (Eco, 1976, s.68; 1989, s.56).

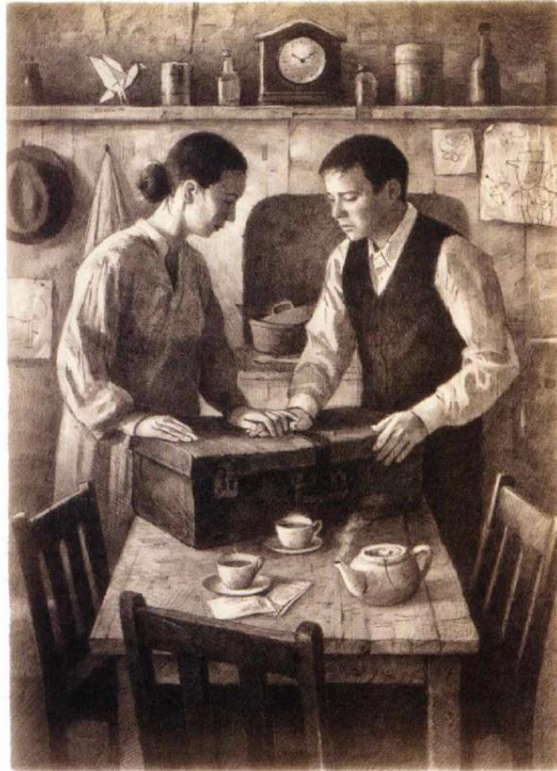
Analiz edilen sahneler, sessizliğin üç temel işlevini eşzamanlı olarak yerine getirdiğini göstermektedir. İlk olarak, metinsel yönlendirme olmaması okurun sahneler arasındaki boşlukları bilişsel olarak tamamlamasını zorunlu kılarak empatik katılımı artırmaktadır (s.41-45). İkinci olarak, sessizlik duygusal etkiyi yoğunlaştırmakta; yüz ifadeleri, ışık-gölge kullanımı ve ritmik ardışıklık aracılığıyla duygular doğrudan imge üzerinden aktarılmaktadır. Son olarak, dilsel bir çerçevenin yokluğu, anlatıyı yoruma açık hâle getirerek okura geniş bir anlamlandırma alanı sunmaktadır.

Mekân tasarımı ise göçmenlik deneyiminin duygusal yansımalarını taşır: aşırı ölçekli binalar, labirentimsi sokaklar ve yabancılık; modern şehir ikonografisini hem de kültürel belirsizliği temsil eder. Bu düzen, Lefebvre'nin mekânın toplumsal üretimine ilişkin yaklaşımıyla da ilişkilendirilebilir.

Nesnelerin Semiyotik İşlevi

• Valiz:

Göçün maddi yükü ve kimliğin taşınabilir kısmıdır. Valiz, anlatının en belirgin nesnesidir ve kimliğin taşınabilir çekirdeği olarak görünür (Görsel 5).

Görsel 5: Valiz (Tan, 2006, s.9)

Barthes'ın "nesnenin mitleşmesi" dediği süreçte valiz artık bir eşyadan çok göçün zorunluluğunu ve belirsizliğini gösterir (Barthes, 1957, s.119).

- Fotoğraf:

Belleğin sabitleme çabası ve postbellektir. Fotoğraf, *The Arrival*'da aile bağlarının, geçmiş yaşamın ve kaybedilen yurdun tek somut delilidir (Görsel 6). Marianne Hirsch'in *Family Frames* içinde açıkladığı "postbellek" kavramı, travmatik geçmişe doğrudan tanıklık etmeyen bireylerin belleğini ailevi imgeler üzerinden kurduğunu söyler (1997, s.22). Tan'ın göçmen karakteri için fotoğraf, hem kaybın kanıtı hem de geleceğe tutunma aracıdır.

Görsel 6: Shaun Tan, *The Arrival*, 2006, s.8

Fotoğraf, göçmenin geride bıraktığı hayatın yegâne sabitleyicisidir. Aynı zamanda kopmuş bağları zihinde yeniden kuran bir duygusal sabitleme noktasıdır. Bu bağlamda söz konusu nesne, dilsel bir açıklamaya ihtiyaç duymaksızın anlam üretmekte; görsel göstergenin tek başına anlatı yükünü taşıyabildiğini göstermektedir. Bu durum, multimodal iletişim kuramında tanımlanan görsel modların bağımsız anlam üretme kapasitesiyle de örtüşmektedir (Jewitt, 2009).

- Yabancı alfabe:

Dilsel yabancılaşma ve kültürel bariyerdir. Tan'ın bilinçli olarak okunamaz biçimde tasarladığı alfabeler, göçmenin karşılaştığı ilk kültürel engeli görünür kılar. Yabancı dilin anlaşılabilir oluşu, öznenin yeni kültürel düzen içinde konum bulamamasını temsil eder (Görsel 7).

Görsel 7: Dilsel Yabancılaşma (Tan, 2006, s.34)

Gösterge–gösteren ilişkisindeki kopukluk, kültürel anlamlandırmanın imkânsızlığını açığa çıkarır.

- Fantastik yaratık:

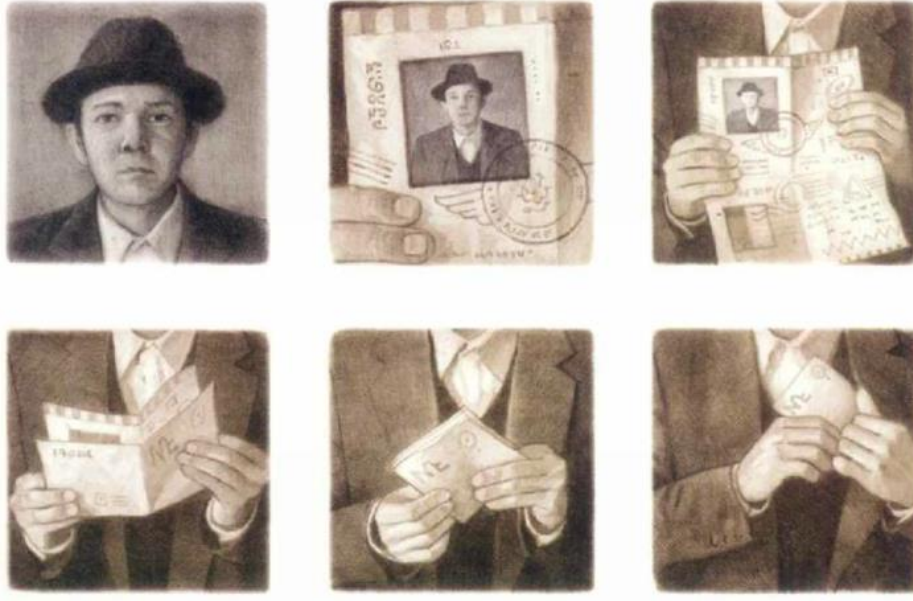
İlk güven ilişkisi ve travma sonrası bağlanmadır. Tan'ın çizimlerinde karaktere eşlik eden fantastik yaratık, göçmenin yeni dünyada kurduğu ilk duygusal bağıdır (Görsel 8). Bu yaratık, çocuk ya da travma yaşayan yetişkin, dış dünyaya uyum sağlamak için ara bir nesneye duygusal yatırım yapar. Ayrıca göçmenin yeni ortamda yaşadığı belirsizlik karşısında güven ve yön bulma hissini temsil eden bir rehber figürü olarak okunabilir.

Görsel 8: Fantastik Yaratık (Tan, 2006, s.48)

Yaratık, bilinmeyen dünyanın tehdit edici değil, ilişki kurulabilir olduğunun göstergesidir.

- Bürokratik mühürler ve formlar:

Biyopolitika ve iktidarın göçmen bedeni üzerindeki denetimidir. Göç sürecindeki mühürler, formlar ve belgeler Tan'ın dünyasında idari işlemlerin yanı sıra, siyasal iktidarın bedenleri sınıflandırma, kontrol etme ve yönlendirme araçları olarak sunulur (Görsel 9). Foucault'nun biyopolitika analizinde belirttiği gibi modern iktidar, bedenleri yalnızca disipline etmekle kalmaz; onları makro ölçekte nüfus yönetimi aracına dönüştürür (Foucault, 1978, s.139). Mühür, bireyin devlet karşısındaki görünürlüğünü ve aynı anda görünmezliğini temsil eder.

Görsel 9: Mühürler ve Formlar (Tan, 2006, s.30)

Nesneler ve mekânlar, *The Arrival*'da pasif dekoratif unsurlar değil; göç, kimlik, bellek ve iktidar ilişkilerini temsil eden aktif semiyotik yapılardır. Bu durum, sözcüksüz anlatının soyut kavramları görsel göstergelerle taşıyabildiğini göstermektedir.

Anlatı Ritmi ve Zamanın Görsel Kurulumu

Eserde zaman, panel ardışıklıkları ve sayfa düzeni aracılığıyla görsel olarak inşa edilmektedir. Küçük kare dizilerinin yoğunlaştığı sahnelerde anlatı temposu hızlanmakta; tam sayfa panoramaların kullanıldığı bölümlerde, özellikle 45. sayfada, zamanın yavaşladığı görülmektedir.

Bu ritmik yapı, okurun anlatı deneyimini doğrudan şekillendirmekte; hızlı sekanslar belirsizlik hissi yaratırken, geniş panoramalar düşünsel duraklama alanları oluşturmaktadır.

Bulguların Genel Değerlendirilmesi

Elde edilen bulgular, *The Arrival*'ın sessiz görsel anlatıyı yalnızca estetik bir tercih olarak değil, sistematik bir iletişim stratejisi olarak kullandığını göstermektedir. Sessizlik, mekân, nesne ve anlatı ritmi; görsel anlatının temel anlam üretim araçları olarak birlikte çalışmaktadır.

Bu makalede kullanılan görseller akademik inceleme kapsamında sınırlı kullanım amacıyla değerlendirilmiş olup telif hakları Shaun Tan ve yayınevine aittir.

Tartışma

Bu araştırmanın bulguları, Shaun Tan'ın *The Arrival* adlı eserinde sessizliğin, mekânsal kompozisyonun, nesne semiyotiğinin ve anlatı ritminin anlam üretimini yönlendiren temel iletişim araçları olduğunu tespit etmiştir. Elde edilen bulgular, Barthes'ın göstergebilim yaklaşımı, Eco'nun açık yapıt kuramı ve Kress ile van Leeuwen'in görsel gramer modeliyle büyük ölçüde örtüşmektedir. Özellikle sessizliğin okuru aktif bir yorumlayıcıya dönüştürmesi, Eco'nun anlamın okuyucu tarafından yeniden üretildiğine ilişkin görüşlerini desteklemektedir.

Araştırma sonuçları, sözcüksüz anlatıların yalnızca çocuklara yönelik ya da yardımcı görsel materyaller olarak değerlendirilmesinin yetersiz olduğunu göstermektedir. *The Arrival* örneğinde görsel göstergeler, göç, kimlik, travma ve aidiyet gibi karmaşık toplumsal olguları yazılı dile ihtiyaç

duymaksızın aktarabilmektedir. Bu durum, multimodal iletişim kuramının öngördüğü biçimde görsel modun bağımsız bir iletişim sistemi olarak işleyebildiğini doğrulamaktadır.

Literatürde *The Arrival* üzerine yapılan çalışmalar çoğunlukla göç ve kültürel temsil temalarına odaklanırken, bu araştırma eserin iletişimsel yapısını ve sessizliğin stratejik kullanımını merkeze alarak mevcut çalışmalardan ayrılmaktadır. Bu yönüyle çalışma, sözcüksüz anlatıların iletişim bilimleri bağlamında değerlendirilmesine yönelik yeni bir kuramsal perspektif sunmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Bu araştırma, Shaun Tan'ın *The Arrival* adlı eserinin sözcüksüz anlatıların iletişimsel kapasitesindeki önemini göstermiştir. Çalışma kapsamında gerçekleştirilen görsel çözümleme sonucunda, anlamın sessizlik, mekânsal düzenleme, nesne semiyotiği, beden dili ve anlatı ritmi gibi görsel unsurların etkileşimi yoluyla da üretilebildiği belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, sözcüksüz anlatıların karmaşık toplumsal ve kültürel deneyimleri aktarmada etkili bir iletişim sistemi oluşturduğunu ortaya koymaktadır.

Araştırmada sessizliğin yalnızca metnin yokluğu anlamına gelmediği, aksine okuyucunun anlatıya aktif biçimde katılımını sağlayan bilinçli bir iletişim stratejisi olarak işlediği tespit edilmiştir. Özellikle panel ardışıklıkları arasındaki boşluklar, metinsel açıklamaların yokluğu ve görsel metaforların kullanımı, okuyucunun anlamı yeniden üretmesini teşvik etmektedir. Bu durum, sözcüksüz anlatıların okuyucuyu pasif bir alıcı olmaktan çıkararak aktif bir yorumlayıcıya dönüştürdüğünü göstermektedir.

Çalışmanın bir diğer önemli sonucu, mekân ve nesnelerin anlatı içerisindeki işlevine ilişkindir. Eserde yer alan büyük ölçekli mimari yapılar, yabancı alfabeler, fotoğraflar, valizler, fantastik yaratıklar ve bürokratik belgeler; göç, aidiyet, kimlik, bellek ve iktidar ilişkilerini temsil eden anlam taşıyıcıları olarak işleve sahiptir. Böylece görsel göstergeler, karmaşık duygusal ve kültürel deneyimleri sembolik düzeyde ifade ederek anlatının iletişimsel derinliğini artırmaktadır.

Araştırma bulguları aynı zamanda *The Arrival*'ın göç deneyimini evrensel bir insanlık hikâyesi olarak yeniden kurduğunu göstermektedir. Eserdeki sessizlik stratejisi, farklı dil ve kültürlerden gelen okuyucuların anlatıyla ilişki kurmasına olanak tanımakta; bu yönüyle anlatı, kültürlerarası iletişim açısından kapsayıcı bir yapı kazanmaktadır. Yazılı dilin bulunmaması, eserin yorum alanını genişletmekte ve okuyucuların kendi yaşam deneyimlerini anlatıya dâhil etmelerine imkân sağlamaktadır.

Kuramsal açıdan değerlendirildiğinde çalışma, Barthes'ın göstergebilim yaklaşımı, Eco'nun açık yapıt kavramı ve Kress ile van Leeuwen'in multimodal iletişim kuramının sözcüksüz anlatıların çözümlemesinde işlevsel bir çerçeve sunduğunu göstermektedir. Bunun yanında araştırmanın, sözcüksüz anlatıların incelenmesine yönelik olarak göstergebilim, görsel söylem analizi ve multimodal iletişim kuramını bütünleştiren yöntemsel bir yaklaşım önererek literatüre katkıda bulunduğu düşünülmektedir.

Bu bağlamda araştırmanın,

Gelecekte gerçekleştirilecek araştırmalarda Shaun Tan'ın diğer eserleri ile *The Arrival* karşılaştırmalı olarak incelenip sanatçının görsel anlatı stratejilerindeki süreklilikler ile farklılıkların tespit edilmesi,

Sözcüksüz anlatıların farklı kültürel bağlamlarda üretilmiş eserlerle karşılaştırılarak görsel iletişim stratejilerinin evrensel ve kültüre özgü yönleri araştırılması,

Okuyucu alımlama çalışmaları gerçekleştirilerek farklı yaş, eğitim ve kültürel geçmişe sahip bireylerin sözcüksüz anlatıları nasıl yorumladıklarının analiz edilmesi,

Dijital hikâye anlatımı, animasyon, video oyunları ve etkileşimli medya gibi çağdaş iletişim ortamlarında kullanılan sessiz anlatım tekniklerinin, bu çalışmada önerilen kuramsal çerçeve doğrultusunda incelenmesi,

Gelecekte göç, kimlik, travma ve aidiyet gibi temaların farklı görsel anlatılarda nasıl temsil edildiğini araştıran disiplinlerarası çalışmaların artırılmasının, iletişim bilimleri ve görsel kültür literatürüne önemli katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

The Arrival, sözcüksüz anlatıların görsel göstergeler aracılığıyla kültürlerarası iletişimi destekleyen ve okuyucuyu aktif anlam üretim sürecine dâhil eden güçlü iletişim sistemleri olduğunu göstermektedir. Bu yönüyle eserin, görsel iletişim, görsel kültür, anlatı çalışmaları ve multimodal iletişim araştırmaları için önemli bir kuramsal ve yöntemsel referans niteliği taşıdığı düşünülmektedir.

References

- Arnheim, R. (1969). *Art and visual perception: A psychology of the creative eye*. University of California Press.
- Barthes, R. (1957). *Mythologies*. Éditions du Seuil.
- Barthes, R. (1977). *Image–music–text* (S. Heath, Trans.). Hill and Wang.
- Berger, J. (1972). *Ways of seeing*. Penguin Books.
- Caruth, C. (1996). *Unclaimed experience: Trauma, narrative, and history*. Johns Hopkins University Press.
- Eco, U. (1976). *A theory of semiotics*. Indiana University Press.
- Eco, U. (1989). *The open work*. Harvard University Press.
- Foucault, M. (1978). *The history of sexuality*. Pantheon Books.
- Freud, S. (1919/2003). *The uncanny* (D. McLintock, Trans.). Penguin.
- Güreken, T. H. (2025). Görsel algı dinamikleri bağlamında afişle ikna süreci. Uslu Y. ve Kum Ö. (Ed.) *Grafik Tasarım Alanı olarak Afişler 2* içinde ss. 53-67. Eğitim Yayınevi.
- Hall, S. (1996). Introduction: Who needs 'identity'? S. Hall & P. du Gay (Eds.), In *Questions of cultural identity* (pp. 1–17). SAGE.
- Hill, C. A. (2004). The psychology of rhetorical images. In C. A. Hill & M. Helmers (Eds.), *Defining visual rhetorics* (pp. 25–40). Lawrence Erlbaum.
- Hirsch, M. (1997). *Family frames: Photography, narrative, and postmemory*. Harvard University Press.
- Jewitt, C. (2009). *The Routledge handbook of multimodal analysis*. Routledge.
- Kress, G. (2010). *Multimodality: A social semiotic approach to contemporary communication*. Routledge.
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2006). *Reading images: The grammar of visual design* (2nd ed.). Routledge.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. University of Chicago Press.
- Lefebvre, H. (1991). *The production of space*. Blackwell.
- McCloud, S. (1993). *Understanding comics: The invisible art*. HarperCollins.
- Metz, C. (1974). *Film language: A semiotics of the cinema*. University of Chicago Press.
- Mitchell, W. J. T. (2005). *What do pictures want? The lives and loves of images*. University of Chicago Press.
- Mirzoeff, N. (2015). *How to see the world*. Pelican.
- Serafini, F. (2014). *Reading the visual: An introduction to multimodal literacy*. Teachers College Press.
- Şahin, G. (2014). Okulöncesi dönem çocuk kitaplarında görsel bir uyaran olarak resim. *Journal of Turkish studies*. Volume 9(3) Winter 2014, p. 1309-1324. <http://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.6507>
- Tan, S. (2006). *The arrival*. Lothian Books.

ETHICAL DECLARATIONS

Research and Publication Ethics

As the sole author of this article, I declare that my work is entirely original and has been prepared in accordance with the principles of scientific research and publication ethics. The article has not been published elsewhere and is not currently under review by any other journal.

All sources used in the study have been cited in accordance with academic standards. I confirm that my work does not contain any plagiarism, fabrication, falsification or manipulation of data; and that the research findings have been presented in accordance with the principles of scientific integrity.

Author Contributions

I hereby declare that I have made a significant contribution to the design, conduct and analysis of the study, and to the preparation of the article. I have read and approved the final version of the article and consent to its publication.

Conflict of Interest

I hereby declare that there is no conflict of interest regarding the publication of this article.

Funding

This research has not received any financial support from any public body, commercial organisation or non-profit organisation.

Artificial Intelligence (AI) Usage Disclosure

During the preparation of this article, artificial intelligence tools were used only to a limited extent for the purposes of language editing, translation support and stylistic improvement. The translations and language edits produced by artificial intelligence tools have been carefully checked by me. Artificial intelligence tools were not used in the creation of the scientific content, research design, analyses or academic findings of this study. I bear full academic responsibility for the content of this article.

Copyright and Permissions

No copyright-protected material has been used. I hereby declare that my work does not infringe any intellectual property rights.

Author Approval

I hereby declare that I have read the final version of the article, approved it and agreed to its publication.

ETİK BEYANLAR

Araştırma ve Yayın Etiği

Bu makalenin tek yazarı olarak, çalışmamın tamamen özgün olduğunu ve bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uygun olarak hazırlandığını beyan ederim. Makale daha önce herhangi bir yerde yayımlanmamış olup başka bir dergide değerlendirme sürecinde değildir. Çalışmada kullanılan tüm kaynaklar akademik kurallara uygun biçimde atıf lanmıştır. Çalışmamın intihal, veri uydurma, veri tahrifi veya manipülasyon içermediğini; araştırma bulgularının bilimsel dürüstlük ilkelerine uygun şekilde sunulduğunu kabul ederim.

Yazar Katkısı

Çalışmanın tasarlanması, yürütülmesi, analizi ve makalenin hazırlanmasına önemli ölçüde katkı sağladığımı beyan ederim. Makalenin son hâlini okuyup onayladım ve yayımlanmasını kabul ederim.

Çıkar Çatışması

Bu makalenin yayımlanmasına ilişkin herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını beyan ederim.

Finansal Destek

Bu araştırma herhangi bir kamu kurumu, ticari kuruluş veya kâr amacı gütmeyen kuruluş tarafından finansal olarak desteklenmemiştir.

Yapay Zekâ Kullanım Beyanı

Makalenin hazırlanması sürecinde yapay zekâ araçlarından yalnızca dil düzenleme, çeviri desteği ve anlatım iyileştirmesi amacıyla sınırlı ölçüde yararlanılmıştır. Yapay zekâ araçları tarafından yapılan çeviri ve dil düzenlemeleri tarafımdan dikkatle kontrol edilmiştir. Yapay zekâ araçları çalışmanın bilimsel içeriğinin, araştırma tasarımının, analizlerinin veya akademik sonuçlarının oluşturulmasında kullanılmamıştır. Makalemin içeriğine ilişkin tüm akademik sorumluluk tarafıma aittir.

Telif Hakları ve İzinler

Telif hakkı gerektiren materyaller kullanılmamıştır. Çalışmamın herhangi bir fikrî mülkiyet hakkını ihlal etmediğini beyan ederim.

Yazar Onayı

Makalenin son hâlini okuduğumu, onayladığımı ve yayımlanmasını kabul ettiğimi beyan ederim.